Nr. 269. Piątek, 24 Listopada 1882. Rok 72.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył najłaskawiej wystosować następujące najwyższe pismo odręczne do ministra-prezydenta:

Kochany hr. Taaffe!

Widzę się spowodowanym zwołać Radę państwa do podjęcia dalszej działalności na dzień 5 grudnia 1882 r. i polecam Panu wydać dalsze w tej mierze zarządzenia.

Gödöllö, 21 listopada 1882.

Franciszek Józef w. r.
Taaffe w. r.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 24 listopada.

Dawny system komitatowy administracyi w Węgrzech długo opierał się koniecznej reformie, chociaż wśród dzisiejszych stosunków stał się nietylko anachronizmem, lecz poniekąd dziwolągiem prawnym i społecznym. Dość powiedzieć, że administracya komitatowa spoczywała w rękach urzędników wybieranych, których kwalifikacyi wyborcy oczywiście nie roztrząsali, kierując się więcej motywami partyjnemi, często nawet osobistemi, aniżeli troską o same sprawy. To też posiadały komitaty, a poniekąd nawet i teraz jeszcze posiadają administracyę tak nieudolną, że w końcu władza państwowa, nie chcąc dopuścić do rozprzężenia stosunków, musiała wystąpić w obronie swojego interesu. A jest to niezawodnie żywotnym interesem władzy państwowej, aby nawet drugurzędne ciała administracyjne miały organizacyę odpowiednią wymogom czasu i stosunków.

Gdy Tisza obejmował ster rządów, reforma municypalnej i komitatowej administracyi stanowiła dlań jedno z najważniejszych i najpilniejszych zadań. Miała ona stać się początkiem tylko ogólnej reformy stosunków administracyjnych w duchu karności, sprężystości a zarazem i oszczędności. Pewnie wtedy nie przypuszczał nawet węgierski minister-prezydent, że dopiero w dziesięć lat po objęciu rządów powiedzie mu się zrobić krok pierwszy do ważnego celu. W tej chwili bowiem dopiero przychodzi do skutku ustawa, określająca bliżej kwalifikacyę, jaką posiadać powinni pod względem teoretycznym i praktycznym urzędnicy królestwa. Jak mało znaczy taka zmiana, a jednak ile to trudności trzeba było przezwyciężyć, ile uprzedzeń przełamać, aby w końcu zerwać z obecnym rażącym stanem rzeczy! W pierwszej chwili, gdy Tisza wystąpił z projektem swoim, niemal posądzano go o zamach na najświętsze tradycye i instytucye narodowe! Broniono anarchii komitatowej z zapałem godniejszym lepszej sprawy, jak gdyby madjaryzmowi groziła zagłada, jeżeli państwo kontrolować zacznie, czy funkcyonaryusze, powołani przez wyborców do administracyi komitatowej, posiadają potrzebne do tego warunki. Zwolennicy reformy żałują, że rząd zadowolił się połowiczną reformą. Całkiem słusznie utrzymują oni, że prędzej lub później zasada wybierania urzędników komitatowych ustąpić musi miejsca systemowi nominacyjnemu. Trzeba było odrazu postawić ten system jako niezbędny warunek reformy. Więcej trudności i oporu byłby rząd nie spotkał, bo obrońcy obecnego stanu wytężyli już wszelkie środki i użyli wszelkiej broni.

Powyższy zarzut jest uzasadniony. Uznają to organa zbliżone do rządu i zapewniają przytem, że po pierwszym kroku na drodze do reformy nastąpią wnet dalsze. Szczerze życzyć tego należy Węgrom, bo w systemie ich administracyi jest jeszcze bardzo wiele do zrobienia, a reforma zastarzałych i dziś rażących już urządzeń jest niezbędnym warunkiem trwałego poprawienia stosunków. Dziś pod wrażeniem pomyślnego zwrotu w sytuacyi finansowej mogłaby powstać w Węgrzech opinia, że już nic nie trzeba zmieniać, że przyszłość jest jasna i pewna, a nawet bez reform. Byłby to obłęd fatalny, któremu tylko energiczna a nieprzerwana kontynuacya rozpoczętego dzieła zapobiedz może.

Sprawy krajowe.

(*Stosunki sanitarne*).

III.

(×) Z krajowych zdrojowisk tylko 18 bierze sprawozdanie Rady zdrowia w rachubę, gdyż reszta miała zbyt małą frekwencyę. We wszystkich zdrojowiskach bawiło w r. 1880 razem 4864 rodzin (10.481 osób), z czego na Galicyę przypada 4159 rodzin. W porównaniu z r. 1879 okazuje się przybytek 119 osób. Największy przybytek gości wykazały: Lubień (255), Krynica (244) i Szczawnica (186), ubytek zaś Rabka (194), Swoszowice (163), Truskawiec (119), Iwonicz (70), Morszyn (38), Żegestow (20). Najwięcej flaszek wody mineralnej rozesłały: Szczawnica (95.280), Żegestow (60.000), Iwonicz (53.253) i Krynica (46.677). Nadto rozesłały Iwonicz 1565 kilgr. soli 1529 flaszek ługu a Rabka 210 kilgr. soli.

Sprawozdanie Rady zdrowia kończy się szeregiem wniosków, które w całości tutaj przytaczamy:

1. Dopóki Galicya nie ma gmin zbiorowych, koniecznem jest dla urządzenia jakiejkolwiek organizacyi sanitarnej łączenie gmin w ilościach względnych do obszaru i zaludnienia i ustanawianie w tych okręgach ile możności lekarzy gminnych. 2. Należy napowrót zaprowadzić zniesione domy podrzutków a względnie zarządzić zakłady opieki nad niemowlętami. Krajowa Rada zdrowia gotowa jest w razie przyjęcia powyższej zasady wypracować odpowiednie wnioski względem urządzenia tych zakładów. 3. Należy postarać się o przygotowanie przyrostu potrzebnej liczby lekarzy uzdolnionych przez wskrzeszenie w miejsce zwiniętej szkoły medyczno-chirurgicznej we Lwowie wydziału medycznego. Wobec zapadłych już w tym duchu uchwał w Radzie państwa, należy obecnie postarać się o jak najrychlejsze wykonanie. 4. Obok ścisłego przestrzegania i uregulowania przepisów o działalności akuszerek zachodzi konieczna potrzeba tworzenia płatnych posad akuszerek gminnych. 5. Ze względów oszczędności należy urządzić filie zakładów obłąkanych przy szpitalach prowincyonalnych, które posiadają odpowiednie temu celowi budynki. Główne zakłady krajowe staną się wtedy zakładami leczniczemi dla chorób ostrych i takich, w których leczenie jest w ogóle niemożliwe, filie zaś, którym należałoby wyznaczyć fundusze więcej ich wydatkom odpowiednie, zamieściłyby nieuleczalnych i to tych, których umieszczenia, czy to bezpieczeństwo, czy moralność i ludzkość wymagają. 6) Należy urządzić krajowy zakład dla głuchoniemych. 7) Należy urządzić kr. zakład dla ciemnych i to na razie przez uznanie zakładów istniejących we Lwowie jako prywatne dla głuchoniemych i ciemnych za zakłady krajowe. 8) Należy postarać się o zmniejszenie ilości świąt i odpustów i uzyskać tym sposobem więcej dni roboczych a tem samem więce

---

NASZ WIEK

III.

Weźmy pod uwagę naukę. Nauka rozporządza teraz taką masą środków, jaką dawniej nie rozporządzała nigdy. W początkach bieżącego stulecia nawet nasza planeta nie była jeszcze zbadaną. Dziesiątki tysięcy ważnych zjawisk było nieznanych, dlatego że ich obserwowanie było niedostępne dla człowieka. Przemysł, zdobycze techniki, bogactwo, odkrycia tysiąckrotnie pomnożyły narzędzia badań naukowych. Para, gaz, elektryczność, telegrafy, fotografia, teleskopy, mikroskopy, baterye, światło elektryczne, galwanoplastyka, motory elektryczne i przewodniki wszelkiego rodzaju dały współczesnej generacyi cały arsenał środków, niesłychanie różnorodny i potężny. Postawić cudowne narzędzia tegoczesnych badań obok tych, których używali Kopernik, Galileusz, Newton, Harvey i Lavoisier, byłoby to samo, co porównać jeden z naszych okrętów liniowych, z chińską łodzią. Ale czy można powiedzieć, że nauka o tyle postąpiła naprzód, o ile wzmogły się jej środki?

Nasza nauka zasługuje na wszelką cześć i poszanowanie. Mamy prawo być z niej dumni, ponieważ nie ma ona równej sobie w historyi. Najskromniej licząc, trzy nazwiska z czasów królowej Wiktoryi: Faradaya, Darwina i Tomsona, żyć będą wiecznie w historyi nauki i techniki. Jakkolwiek jednak znakomitą jest nasza epoka, nikt kompetentny nie postawi jej wyżej od owych czasów, które widziały Newtona, Herschla, Blacka, Priestleya, albo wyżej od czasów Bakona, Harveya, Galileusza, Descartesa i Leibnitza, albo wyżej od czasów Buffona, d'Alemberta, Lagrange'a, Lavoisiera i Bichata. Można tysiąckroć zwiększyć liczbę i siłę mechanicznych aparatów, ale siły geniuszu ludzkiego niepodobna nawet podwoić.

Albo weźmy filozofię. W naszych czasach wszyscy są do pewnego stopnia filozofami, ale w czemże filozofia 1882 roku jest tak niezmiernie wyższą od filozofii 1782 roku, filozofii Humego, Adama Smitha, Montesquieu'go, Kanta i Diderota? A literatura? Teraz czytamy tysiąc wierszy w tak krótkim czasie, w jakim nasi przodkowie przeczytaliby jeden. Prasa codziennie daje dziś do czytania tyle, ile za czasów Johnsona produkowała w ciągu roku, a za czasów Szekspira w ciągu stulecia. Ale w czemże nasza literatura stanęła tak dalece wyżej od Woltera, Rousseau, Göthego, Goldsmitha, Szyllera, Alfierego, Lesage'a, Johnsona, Fieldinga, Richardsona i Sterna, albo, jeżeli cofniemy się o stulecie, w czem jest wyższą od Moliera, Kornela, Rasyna, Miltona, Locke'a i Drydena? Czasy nasze mogą się poszczycić wieloma znakomitemi produkcyami muzycznemi, ale w czem one są tak bardzo znakomitsze od utworów Bacha, Haydna, Mozarta, Glücka i Beethovena? Mamy dobre malarstwo, ale czyż można je uważać za lepsze od dzieł Hogartha, Reynoldsa, Greuza, Rafała Mengsa, a cóż dopiero Rubensa, Van-Dyka i Holbeina?

Cywilizacya jest to pojęcie bardzo elastyczne, nieujęte i nie dające się dokładnie zdefiniować. W czemże jednak znajdziemy niezmierną stosunkową wyższość cywilizacyi 1882 r. nad jej poziomem z lat 1782, 1682 i 1582? Choćbyśmy najgorliwiej szukali, znajdziemy tylko to: ludność podwaja się prawie z każdem nowem pokoleniem, miasta przepełniają się mieszkańcami i corocznie powiększają swoją rozległość, bogactwa liczą się na biliony, możemy jechać gdzie chcemy, dowiedzieć się czego chcemy, w dokładnie obliczonym czasie, mamy doskonałe środki przenoszenia się z miejsca na miejsce, transportu, kopiowania, możemy widzieć tysiączną cząstkę ziarnka piasku, grubości włosa, gwiazdy o miliony bilionów mil odległe, mamy rodzaj czarnoksięskiej laseczki, którą dosyć poruszyć, aby otrzymać za pół korony wszystko, czego można dostać na ziemi. Każde nasze życzenie w zakresie materyalnym spełnia się, słowem mamy przed sobą jakiś zaczarowany świat, w którym każdy przedmiot tak dokładnie spełnia swoje przeznaczenie, jak gdyby jaki dobroczynny Prospero ciągle poruszał swojem berłem. Oto do czegośmy doszli, ale ja jednak pytam, czy to cywilizacya? W materyalnych warunkach naszego życia jesteśmy tak dalecy od czasów Newtona i Miltona, jak oni byli pod tym względem dalecy od Afgańczyków lub Zulusów. Ale czy możemy powiedzieć, żeśmy wyprzedzili ich tak dalece w ukształceniu rozumu, serca i charakteru?

Ażeby nie zajmować się tylko wyższemi stronami życia, weźmy jego stronę prostszą, naprzykład zewnętrzną powłokę życia społecznego i zastanówmy się, czy człowiek przed stoma lub dwustu laty był tak ograniczony w swej swobodzie i pozbawiony pomocy, skrępowany i bezradny, jak mogłoby się wydawać nam szczodrze uposażonym we wszelkiego rodzaju dogodności. Weźmy piękne pisma i pamiętniki Horacego Walpole, St. Simona, weźmy historyę klubu Johnsona, biografię samego Johnsona i jego przyjaciół, historyę Goldsmitha, który z fletem podróżował po Europie, pamiętniki Gibbona, listy Humego lub Fieldinga. Weźmy dawne numera dzienników *Spectator*, *Tatler*, *Rambler*, itp, przeczytajmy listy Popego, Swifta i Drydena, zajrzyjmy w życie domowe Miltona, sir P. Sidneya, Raleigh'a, sir Tomasa Browna, Montaigne'a, Rabelais'go, Buonarottego lub Benvenuta. Wiemy, jak ci ludzie żyli, o czem myśleli, mówili, jak przepędzali czas. Nie myślę wchodzić w rozbiór względnej wartości ich epoki i naszej. Ich czasy tak jak nasze miały naturalnie swoje głupstwa, uprzedzenia, nieuctwo, namiętności i występki. Zajmuję się tylko pytaniem, czy życie ich było tak dalece skrępowane brakiem rozmaitych dogodności, jakbyśmy mogli przypuszczać my, rozpieszczeni synowie XIX stulecia?

Wiadomo nam to dobrze, że Fielding udając się do swego domu w Sommersetshire, musiał jechać kilka dni konno po błotnistej drodze; my tę odległość przebywamy w cztery godziny. Swift jechał do Dublinu dwa tygodnie. Gdy Raleigh udał się do Indyi zachodnich lub na półwysep iberyjski, nie było o nim żadnej wieści przez rok cały. Szekspir gdy grał Hamleta lub Macbetha, nie miał ani światła takiego jak nasze, ani dekoracyj, ani kostiumów, ani naszym sposobem urządzonej sceny, i nie był zmuszony wydawać pięciu tysięcy funtów szterlingów przed podniesieniem zasłony. Milton przybywszy do Włoch, nie czuł się obowiązanym objechać w ciągu dwóch tygodni całej północnej części apenińskiego półwyspu według z góry ułożonej marszruty, nie prowadzono go specyalnie do willi Galileusza, a jednak z pewnością nie mniej widział, niż większość naszych turystów. Śmiem mniemać, że Gibbon i Montaigne, Motesquieu i Wolter czytali i umieli nie mniej od mastera Marka Pattissona, chociaż powiadają, że wszystkie przedmioty naukowe zostały od tego czasu kilkakrotnie przerobione. Śmiem twierdzić, że Buffon i Linneusz wiedzieli o zwierzętach i roślinach prawie tyle co sam Darwin, jakkolwiek żyli w epoce, jeżeli nie przedhistorycznej, to z pewnością przed-ewolucyjnej. Addison i Wolter pisali *essays* nie gorzej pewno niż master Mathew Arnold, a chociaż dzisiaj poczta dublińska i edymburska przywozi dziennie więcej skrzynek z listami niż dawniej w przeciągu roku, wątpię, czy choć jeden z bilionów listów, które *master* Fawcett w świat wyprawia, był wart jednego wiersza z listów Humego do Adama Smitha, Graya do Massona, Woltera do d'Alemberta albo Göthego do Szyllera.

Uczony w dawnych czasach przez całe

rąk do pracy. 9) Należy postarać się o wybudowanie zakładów położnic i ich urządzenie w sposób odpowiedni wymogom hygieny lekarskiej. Krajowa rada zdrowia gotowa jest w razie przyjęcia powyższego wniosku wypracować odpowiednie zarysy.

Niemal wszystkie wnioski powyższe postawiła krajowa Rada zdrowia już w sprawozdaniu za rok 1879, które równocześnie pojawi się z druku. Odpadło tylko zadanie dokładniejszego obserwowania chorób epidemicznych przez starostwa oraz częstszego i dokładniejszego badania przyczyn śmierci gwałtownych. Pod tym względem cyfry z r. 1880 wykazały już rezultat zadowalający.

Pocztowe kasy oszczędności.

I.

Jak już wiadomo *Dziennik ustaw państwa* (*Reichsgesetzblatt*) ogłosił rozporządzenie p. ministra handlu z d. 10 października r. b. o wykonaniu ustawy z dnia 28 maja 1882 r. w przedmiocie zaprowadzenia pocztowych kas oszczędności. Rozporządzenie to rozpada się na 11 części, których treść, o ile bliżej interesować może publiczność, podajemy poniżej.

Sprawami ustanowionych ustawą z d. 28 maja 1882 i zostających pod gwarancyą państwa pocztowych kas oszczędności kieruje i załatwia je specyalny c k. urząd, mający siedzibę w Wiedniu. Urząd ten należy do departamentu zarządu poczt i podlega bezpośrednio ministerstwu handlu.

Urząd pocztowych kas oszczędności przyjmuje wkładki zbierane w jego imieniu przez urzędy pocztowe, prowadzi rachunki, oprocentowuje złożony kapitał, oraz przyjmuje wypowiedzenia bądź wprost, bądź za pośrednictwem podwładnych mu kas i przesyła wypowiadającemu uczestnikowi przekaz płatniczy, wypłacalny w urzędzie pocztowym, który uczestnik wskazać może dowolnie, byleby ten urząd był zarazem urzędem pocztowych kas oszczędności. Wypłata wkładek następuje na ręce samego uczestnika, który je wnosił lub jego pełnomocnika, lub wreszcie prawnego zastępcy.

Rozporządzalne kapitały zebrane z wkładek urząd pocztowych kas oszczędności lokuje w oprocentowanych obligacyach (*Staatsschuldverschreibungen*) krajów reprezentowanych w Radzie państwa, albo też w obligacyach jednolitego długu państwowego i oprocentowanych państwowych papierach kredytowych. W razie potrzeby może urząd pocztowych kas oszczędności celem zwrotu wkładek sprzedać lub lombardować papiery państwowe.

We wszystkich sprawach odnoszących się do służby pocztowych kas oszczędności komunikuje się główny urząd bezpośrednio z urzędami pocztowemi posiadającemi charakter kas oszczędności.

Urząd pocztowych kas oszczędności prowadzi rachunki i buchalteryę, administruje kapitałem złożonym przez uczestników i czuwa nad ścisłem przestrzeganiem przepisów.

Korespondencya urzędu pocztowych kas oszczędności z kasami pocztowemi i stronami posiadającemi wkładki, wolną jest od opłaty. Podania uczestników do urzędu pocztowych kas oszczędności wolne są od stempla i innych należytości skarbowych.

Urząd pocztowych kas oszczędności reprezentuje dyrektor tego urzędu. Dyrektor obowiązany jest składać co miesiąc ministerstwu handlu wykaz stanu kas i ogłaszać go za upoważnieniem ministra po upływie każdego miesiąca w *Wiener Ztg.*

Dyrektor winien dalej z końcem każdego roku kalendarzowego złożyć ministerstwu handlu szczegółowe sprawozdanie o stanie instytucyi.

Urzędy pocztowe, wezwane do tego przez ministerstwo handlu, przyjmują wkładki, wydają książeczki wkładkowe, uskuteczniają wypłaty za okazaniem przekazu płatniczego, wydanego przez główny urząd pocztowych kas oszczędności, i pośredniczą w specyalnych wypadkach przy komunikowaniu się uczestników z urzędem pocztowych kas oszczędności.

Urzędnicy pocztowi, którym poruczono zawiadowanie sprawami pocztowych kas oszczędności, po upływie każdego roku otrzymują remuneracyę.

Urzędnicy pocztowi, którzyby udzielali osobom trzecim, z wyjątkiem swoich przełożonych, jakichbądź informacyj względem nazwisk uczestników lub wysokości złożonych przez nich wkładek, podlegają karom dyscyplinarnym.

Osoby, chcące wnosić wkładki, winny w wyznaczonych godzinach urzędowych wnieść we właściwym urzędzie pocztowym odpowiednie ustne oświadczenie, poczem urzędnik, któremu poruczono załatwianie spraw kasowych, ma odebrać wkładkę i wydać książeczkę.

Przekazy płatnicze, któreby w przeciągu dwóch miesięcy od daty wystawienia nie zostały przedstawione do wypłaty, zostaną zanotowane na liście jako nieważne. Gdyby po upływie tego terminu przekaz został przedłożony do wypłaty, należy go zatrzymać, zaopatrzyć stemplem rekomendacyjnym i odesłać do głównego urzędu pocztowych kas oszczędności. Stronie zaś wkładającej oświadczyć, że musi uczynić nowe wypowiedzenie.

Kasy pocztowe przed dopełnieniem wypłaty winny przekonać się dokładnie o tożsamości uczestnika lub jego pełnomocnika przez porównanie podpisu na książeczce z podpisem na przekazie płatniczym, albo w razie potrzeby przez przyzwanie świadka. Wolno jest także uczestnikowi przy wniesieniu pierwszej wkładki wymienić jaki dowolny wyraz, n. p. imię chrzestne, nazwę kraju, miasta i t. p. z zastrzeżeniem, że do odbioru ten tylko jest uprawniony, kto hasło to wymieni. Wyraz taki na przekazie pocztowym wystawionym przez urząd główny będzie wypisany pismem cyfrowem.

Cesya książeczki może nastąpić tylko w urzędzie kasowym, przyczem właściwy urzędnik musi należycie przekonać się o tożsamości osoby, która wnosiła wkładki i książeczkę ceduje. Z czynności tej ma być spisany protokół, poczem winien urzędnik zdać relacyę głównemu urzędowi w Wiedniu.

Wkładki do pocztowych kas oszczędności może wnosić bez wyjątku każdy, bądź osobiście, bądź za pośrednictwem osoby trzeciej. Za uczestnika ma być uważany ten, na rzecz którego została wkładka wniesioną.

Każdemu uczestnikowi urząd pocztowych kas oszczędności otworzy osobne konto, z którem po stronie „ma“ będą zapisywane wszystkie wpłaty i doliczone do kapitału procenta, po stronie zaś „winien“ wszystkie wypłaty. Procenta mają być obliczone aż do końca roku zaraz po wniesieniu każdej pozycyi na koncie, jako *plus* procenta z tytułu wpłat, zaś jako *minus* procenta z tytułu wypłat.

Każdy wkładkujący powinien raz w roku, mianowicie w dniu wniesienia pierwszej wkładki lub w jego rocznicę, przesłać swoją książeczkę w kopercie w tym celu wydanej do urzędu pocztowych kas oszczędności. Przesyłka ta może być rekomendowaną (za recepisem pocztowym). Urząd pocztowych kas oszczędności wciągnie do książeczki przypadające po dzień poprzedniego 31 grudnia procenta i odeszle książeczkę pod adresem osoby, na którą została wystawioną, lub też innym wskazanym przez nadawcę. Nikt nie może posiadać więcej niż jedną książeczkę wkładkową. Osoby, któreby przekroczyły ten przepis lub chciały go obejść, biorąc książeczkę na imię innej osoby lub na imię sfałszowane albo zmyślone, tracą procenta przypadające od kapitału złożonego na wszystkich książeczkach, z wyjątkiem pierwszej wystawionej prawidłowo.

Za kapitały osób wkładkujących niemniej przypadające od nich procenta i za zwroty wkładek poręcza państwo. Dochód z procentów wolny jest od podatku dochodowego i każdego innego, jaki mógłby być w jego miejsce zaprowadzony.

Zwroty wkładek na rzecz małoletnich wkładkujących mają być wstrzymane aż do ich pełnoletności, gdyby prawni, należycie wylegitymowani opiekunowie założyli swoje *veto* przeciw zwrotowi.

Stowarzyszenia spółki, korporacye itp. instytucye, uważane za jednostkę prawną, mają prawo czynienia wkładek w pocztowych kasach oszczędności. Wkładki takich instytucyi mają być wypłacane na ręce przełożonego, który powinien się wylegitymować, lub jego pełnomocnika.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(**Mesyasz mahometański**).

Do *Kölnische Ztg.* piszą z Konstantynopola pod d. 14 b. m:

Wczoraj był pierwszy dzień świętego roku arabskiego 1300, który według przekonania mahometan stanowić będzie bardzo ważną epokę w dziejach. W dzień noworoczny sułtan przyjmuje zwykle wysokich dygnitarzy, a gazety umieszczają zazwyczaj poezye na cześć panującego i dostojnych osób, które zajmują stanowiska najbliższe monarchy. Naturalnie uroczystość musi być jeszcze większa z początkiem stulecia, a Turcy, jak wiele osób u nas, uważają razem z Göthem za początek stulecia rok kończący się na dwa zera, chociaż arytmetyka temu się sprzeciwia. Już z tej okazyi podwoiłaby się liczba produkcyj poetycznych i t. p. w roku bieżącym, a cóż dopiero, gdy sobie przypomnimy, jak ważne znaczenie ma data wczorajsza w oczach wyznawców Proroka. W koranie znajduje się wiersz, który powiada: „Zwycięstwo i pomoc Allaha blisko“. Arabskie głoski, tak jak greckie, starosławiańskie i hebrajskie mają także znaczenie liczbowe. Otóż jeżeli dodamy wartość liczebną głosek, stanowiących to zdanie w języku arabskim, otrzymamy sumę 1300. Mistycy muzułmańscy już dawno utworzyli tę kombinacyę, żywo przypominającą obliczenia na podstawie których w imieniu Napoleona znaleziono cyfrę apokaliptyczną 666 i ztąd odnoszono do niego różne przepowiednie Apokalipsy. Na tym rachunku, który jedni powtarzali drugim i który wreszcie stał się znanym wszystkim, opiera się szeroko w islamizmie rozpowszechnione przekonanie, że teraz przyjdzie zbawca, który doda nowego blasku nauce Proroka. Legenda dodaje, że zbawia ten ma się nazywać Achmed. Jak wiadomo długo łudzono się nadzieją, iż bohaterem przepowiedni będzie Achmed-Arabi-basza. Gdy ten upadł, uwagę wiernych zwrócił na siebie *mahdi* (zbawca wiary) w Sudanie i on stał się wcieleniem nadziei prawowiernych. Ma on na imę także Achmed, nic mu zatem nie przeszkadza spełnić przepowiedni koranu. Być może, iż on sam i ci co go otaczają są przekonani, że on jest wybranym—w każdym razie ta wiara ludowa powinna być wskazówką dla Anglików, że nie wypada im lekceważyć „fałszywego proroka“ i że nie mogą tak prędko odwołać swoich wojsk z Egiptu.

Co się tyczy mieszkańców Konstantynopola, a zwłaszcza ich części oświeceńszej, nie zdaje mi się, ażeby ich wiara w mahometańskiego Messyasza była tak bardzo pozytywną. Jednakże ulemowie, a nawet niejeden basza, który pokosztował kultury europejskiej, w pogadankach z współwiernymi łudzi się myślą, że może przecież stanie się coś nadzwyczajnego, co odrodzi islam i przywróci jego potęgę. Mając do czynienia z plemionami arabskiemi należy mieć wzgląd i na to, że z samego proroctwa powstać może życzenie przyczynienia się do jego realizacyi. Dopiero gdy *mahdiemu* pośliźnie się noga i gdy rok 1300 przeminie nie spełniwszy oczekiwań, wówczas ogół mahometański przestanie przykładać wiarę do przepowiedni i porzuci ów wiersz koranu, ażeby poszukać czegoś nowego, coby się odnieść dało do późniejszej daty. Wróżbistów i układaczy prognostyków nie brakuje w świecie mahometańskim, a istnieją także stare rękopisma religijno-proroczej treści, z których zaczerpnąć można obfitego materyału do podobnych przepowiedni.

(**Roboty publiczne we Francyi**).

O ile głos zabrany przez byłego ministra finansów Saya zwrócił uwagę powszechną na ogólny stan finansów republiki, o tyle, a może w większej jeszcze mierze, zajął umysły budżet jednego tylko departamentu ministeryalnego, a mianowicie budżet robót i budowli publicznych. Minister finansów obecnego gabinetu, Tirard, celem uniknięcia deficytu, a nawet uchylenia potrzeby nowej pożyczki, zaproponował odjęcie 160 milionów od etatu robót publicznych. Rubryka, którą można uszczuplić o tak poważną sumę, musiała zainteresować. Poczęto badać bliżej tę sprawę i projekt ministra finansów, znajdujący opozycyę głównie w zwolennikach Saya. Przekonano się po zbadaniu cyfr, że budżet robót publicznych został w samej rzeczy wyśrubowany do sum niezmiernych i dlatego słabnie opozycya a p. Tirardowi przyznaje pomału opinia, że dobrze zrobił, proponując oszczędności w tej właśnie rubryce. Z porównania robót rządowych za cesarstwa z obecnemi wynika, że w ostatnich trzech latach za rządów cesarstwa wydano na roboty publiczne 89 milionów, 113 milionów i 83 milionów, co jednak jest bagatelą w porównaniu z cyframi wydanemi w ciągu lat pięciu przez republikę. Sumy te bowiem przedstawiają się jak następuje: w roku 1879 wydano 463 milionów, w następnym roku 376 milionów, w 1881 r. 438 milionów, w 1882 r. 445 milionów, zaś na rok przyszły miano preliminować 529 milionów.

Z tych milionów wprawdzie ministerstwo wojny opędziło także koszta robót nadzwyczajnych, ale z drugiej strony przyznawano za to ministerstwu budowli znaczne kredyta na pokrycie robót bieżących. Podobny kredyt naprzykład proponowany jest w budże na r. 1883 w sumie 132 milj., tak że jeżeli doliczymy wyżej wymienione w preliminarzu 529 milionów, to żądanie ministerstwa robót publicznych przedstawią olbrzymią na jeden rok sumę 661 milionów.

Większa część przedsiębranych za te pieniądze budowli podnosiła wprawdzie dobrobyt ludności; był to wydatek produkcyjny i dawał niewątpliwie pochlebne pojęcie o bogactwie kraju, ale z drugiej strony rzucono zapytanie, czy taka hojność nie jest przecenieniem sił finansowych Francyi? Zapatrywania na tę kwestyę były rozmaite, ale na największe uwzględnienie zasługuje to, co odpowiada obecny minister finansów. Mówi on, że nie jest to wprawdzie przecenieniem sił, ale jest gorączkowym, nieumiarkowanym pospiechem, i radzi, ażeby wykonanie robót rozłożyć na więcej lat, na dłuższy okres. Nie wszystkie bowiem roboty są tak pilne, a jakkolwiek są pożyteczne, można jednak zabierać się do ich wykonania z większą rozwagą.

Zasługuje zresztą na uwagę jeszcze jedna okoliczność, którą można poniekąd uważać za uzupełnienie krytyki stanu finansowego, ogłoszonej przez Saya. Wielu deputowanych przyzwalało na te miliony nie ze względu na wielkie interesa kraju, ale po prostu z drobnych lokalnych pobudek. Każdy deputowany życzył sobie gorąco, ażeby w jego okręgu wyborczym budowano kolej żelazną, port, lub kanał, i dlatego nie wahał się wchodzić w kompromis ze swymi kolegami, którzy przeniknięci byli podobnemi życzeniami dla swoich znowu okręgów wyborczych. W ten sposób popierano się nawzajem i w ten sposób budowano wszędzie; deputowani zaś zapominali o tem, czy to podnosi czy nadweręża kredyt kraju chociażby najbogatszego.

Obecnie zaczyna się we Francyi budzić przeświadczenie, że niepodobna dłużej na koszta nadzwyczajnych robót publicznych dostarczać pieniędzy tylko drogą coraz nowych pożyczek, gdyż każda nowa pożyczka nadwerężałaby dawną, czyli majątek narodowy, albowiem renta francuska jest własnością prawie bez wyjątku obywateli francuskich. Zwolennicy ograniczenia robót publicznych podnoszą nakoniec jeszcze jeden bardzo ważny czynnik. Zwracają uwagę, że na podstawie stosunku między podażą i popytem wzrastać muszą ceny materyałów, a zarazem i pracy, gdy natomiast bez gwałtownego gromadzenia materyałów i przy pracy powolniejszej można byłoby te same roboty wykonać taniej. Mówią więc, że państwo oszczędziłoby wiele, wykonywując roboty systematycznie i powolnie, i stosując przy nowych budowlach zebrane dawniej doświadczenia. Idzie więc o pozbycie się gorączkowego pośpiechu, co jest tembardziej pożądane, że powolniejsza czynność utrzymać zdoła przez lat kilka równowagę w budżecie. Minister finansów Tirard, wychodząc z tego punktu widzenia, sformułował tylko wyraźniej to, co nie znajdowało dobitnego wyrazu w opinii publicznej i podobno, jak widzimy z dzienników, wycieczki wymierzone są raczej przeciw niezręcznemu motywowaniu projektu Tirarda, niż przeciw samemu projektowi.

(**Włoska mowa tronowa**).

Mowa, którą król włoski odczytał otwierając parlament w dniu 22 b. m., brzmi w obszerniejszem streszczeniu:

„Panowie senatorowie i deputowani!

„Z radością i dumą witam was jako wybranych w liczniejszym zastępie przez swobodny współudział wszystkich klas narodu reprezentantów ojczyzny. Nader ważne to przeobrażenie w skutek życzenia mego pełnego sławy ojca przygotowane, a przez nas w spełnieniu danego przyrzeczenia wykonane, przenika nas otuchą i pewnością, że lud włoski dojrzał do wolności.

„Obowiązkiem jest nasze zdobycze pokojowe doprowadzić do pomyślnego rozwią-

---

życie nie mógł zobaczyć więcej jak kilka tysięcy książek. Teraz potrzebujemy tylko poświęcić kilka godzin na podróż do Londynu lub Paryża, ażeby na pierwsze zażądanie zobaczyć ich miliony. Dzisiaj w ciągu dwunastu godzin możemy zrobić, zobaczyć i usłyszeć to, co nasi przodkowie mogliby zrobić, zobaczyć i usłyszeć zaledwie w ciągu dwunastu miesięcy. Współczesny Miltona lub Addisona musiał stracić 3000 fst. i trzy lata życia na podróż po Europie. Teraz może ją odbyć w trzy miesiące za trzysta fst., a w ciągu roku zobaczy więcej niż Marco Polo, kapitan Cook i Krzysztof Kolumb na wszystkich swoich podróżach. Za czasów Szekspira przedstawiano *Króla Leara* i *Otella* w szopie. Tuzin aktorów grał dla trzech lub czterech tuzinów widzów. Teraz we wszystkich miastach europejskich są wspaniałe teatry ze światłem elektrycznem i prawdziwemi grzmotami. Za Horacego Walpole lub Popego trzebaby stracić trzy miesiące na pisanie listów, podróże i rozmowy, ażeby dowiedzieć się tego o otaczającym nas świecie, czego dziś dowiadujemy się w ciągu godziny, po śniadaniu, z jednego numeru *Timesa.*

Dlaczegoż pomimo tych wszelkich uprzyjemnień i wygód nie posuwamy się dalej niż oni? Przecież Szekspir nie był mniej głębokim tragikiem niż Irwing. Nikt nie powie, że Pope lub Addison, Wolter lub Montesquieu, nie byli dosyć cywilizowani. Nikt nie odmówi Miltonowi ani piękności stylu ani delikatnego smaku, nikt nie będzie twierdził, że życie Johnsa, Congreve'a, Drydena, Popego, Fieldinga i innych było surowe, nieokrzesane, ograniczone

A przecież narzędzia, jakiemi się posługiwali ci ludzie, wygody ich życia, były w porównaniu z naszemi tem, czem w naszych oczach są narzędzia i wygody życia starożytnych Brytów lub wyspiarzy oceanu Południowego. Dlaczegoż z całym tym arsenałem środków nie robimy więcej niż oni? Czy nie dlatego że same te środki, narzędzia i udogodnienia przywaliły nas swoją masą, ogłuszyły i obałamuciły ostatecznie.

zania, gdyż obdarzają nas one prawdziwą wielkością i pozyskują szacunek świata cywilizowanego (*Głosy:* Bardzo dobrze). W obliczu jawnej woli kraju polityczne sprzeczności zejdą do stopy umiarkowanej i będziecie panowie mogli zwrócić całą swoją gorliwość ku udoskonaleniu administracyjnych instytucyj państwa, prace zaś tych instytucyj uprościć i ułatwić. Ostatnie okresy czynności prawodawczej będą pamiętnemi w dziejach parlamentarnych, ponieważ wytworzyły trwałą podstawę finansową, zmniejszyły ciężary podatkowe, zapobiegły nieładowi w obiegu pieniężnym, uregulowały rozwój całego szeregu komunikacyj, poparły znakomicie rozwój sił ekonomicznych przez uchwalenie nowego kodeksu handlowego i poprawiły znacznie organizacyę sił zbrojnych. Mogę poświadczyć z żywem zadowoleniem, że armia i marynarka godne są bezwarunkowo gorliwości parlamentu, miłości i podziwienia, które całe Włochy podzielają ze mną (*Długotrwałe oklaski*)."

Król poleca dalej rozmaite projekta ustaw w sprawach wewnętrznych, przyrzeka spokoju publicznego bronić energicznie, ochraniać instytucye narodowe gorliwie i być czujnym opiekunem sprawiedliwości i wolności zbiorowej i indywidualnej. Przechodząc do spraw zewnętrznych, mówi król:

„Stosunki nasze z rządami zagranicznemi są przyjazne i serdeczne. Od wszystkich otrzymujemy dowody sympatyi i przychylności, które odwzajemniamy wykonywując jak najściślej traktaty i biorąc w radzie mocarstw udział przez politykę zawsze jasną i lojalną, która zdąża do utrzymania pokoju i pogodzenia interesów narodowych z ogólnemi interesami Europy. (*Oklaski*). Małżeństwo księcia Genuy zawarte z księżniczką jednej z najświetniejszych dynastyj niemieckich, jest nową rękojmią przyjaźni pomiędzy obydwoma narodami. (*Oklaski*).

„Losy Włoch spoczywają dziś w waszych rękach. Wiktor Emanuel, któremu daliście nieporównany z niczem tytuł „ojca ojczyzny", zdołał naród włoski doprowadzić do niezawisłości, dać mu jedność, siłę stworzoną przez wolność i możność dążenia do wielkości. Żadna obca władza ani wewnątrz ani zewnątrz nie krępuje już teraz bezwarunkowej waszej wolności w działaniu (*Oklaski*). Możecie z pogodnem wejrzeniem i w pokoju badać i rozwiązywać wielkie socyalne zadania naszych czasów."

(*Huczne oklaski i okrzyki: Niech żyje król!*).

KRONIKA

= **Najj. Pan** raczył udzielić najłaskawiej z prywatnej Swej szkatuły gminie Żmigród w powiecie jasielskim 300 zł. zapomogi na budowę szkoły.

= **JWp. wiceprezydent** c. k. Namiestnictwa Filip Zaleski powrócił dziś rano z Warszawy do Lwowa.

= **Aresztowanie.** Lwowska policya aresztowała przed trzema dniami czeladnika szewskiego, Jana Kozakiewicza, po poprzedniem odbyciu rewizyi w jego pomieszkaniu pod l. 12 przy ulicy Kaleczej. Przy rewizyi znaleziono w pomieszkaniu samem kompromitujące rękopisma, a w podwórzu realności, pod śmieciarką, plik arkuszowych hektografowanych odezw z datą 22 listopada i z napisem: *Gmina socyalistycza Lwów do robotników.* Kozakiewicza odstawiono dziś do krajowego sądu karnego.

— **Podług sprawozdania fizykatu** miejskiego z dnia 19 b. m. zakaźne słabości, które spowodowały zamknięcie szkoły mężkiej i żeńskiej im. św. Marcina, ograniczają się w dzielnicy Żółkiewskiej już tylko na pojedyńcze domy. Ze względu, że rekonwalescenci jeszcze od wpływu ostrego powietrza przez kilka dni chronić się musieli, wniósł był fizykat miejski, aby ponowne otwarcie szkół obu nastąpiło dnia 22 b. m. Zgodnie z tym wnioskiem rozporządziła c. k. Rada szkolna okręgowa, aby z dniem 22 b. m. w szkole męskiej i żeńskiej im. św. Marcina nauka szkolna zwykłym trybem się rozpoczęła. Względem dzieci, które przebyły choroby zakaźne lub które mieszkają w domach dotkniętych jeszcze chorobami zakaźnemi, zachowują się zwykłe przepisy ostrożności.

(—) **Ślub hr. Romana Potockiego** z hr. Izabellą Potocką odbył się z wielką okazałością i wśród niezapamiętanego w Warszawie zjazdu najznakomitszych rodzin. Czytamy w warszawskiem *Słowie*: W dniu wczorajszym pomiędzy godziną 6 a 7 wieczorem w kościele pp. Wizytek odbył się ślub hrabiego Romana Potockiego, c. k. austryackiego podkomorzego i posła austryackiej Rady państwa, syna hr. Alfreda Potockiego, Namiestnika Galicyi i hr. Maryi z książąt Sanguszków, z hrabianką Izabellą Potocką, córką St. hr. Potockiego, koniuszego dworu Cesarza Rossyi i hr. Maryi z książąt Sapiehów. Oprócz rodziców państwa młodych, liczne grono gości płci obojej, złożonej z najbliższej rodziny obydwóch domów, niemniej z przyjaciół i znajomych, asystowało wspaniałemu obrzędowi. Liczne tłumy ciekawych zaległy nawy boczne kościoła, przystrojonego w kwiaty i kobierce, niemniej zapełniły cały plac przed kościołem i Krakowskie-Przedmieście aż do pałacu rodziców panny młodej. Orszak ślubny po godzinie 6 wieczorem znajdował się w komplecie. O godzinie pół do 7 oczy wszystkich zwróciły się na podwoje kościoła, w której ukazała się urocza postać panny młodej, wspartej na ramieniu brata swego, hr. Jakóba Potockiego i hr. Józefa Potockiego, młodszego brata pana młodego, którzy, jako drużbowie, do ołtarza ją prowadzili. Pana młodego prowadziły do ołtarza dwie nadobne drużki: hrabianka Natalia Potocka i hrabianka Marya Branicka. Namiestnik Galicyi, hr. Alfred Potocki, ojciec pana młodego, podał ramię matce panny młodej, hr. Stanisław Potocki, ojciec panny młodej, podał ramię matce pana młodego. Od ołtarza odprowadzili pannę młodą ordynat hr. Tomasz Zamojski i hr. Władysław Branicki; pana młodego zaś ordynatowa Marya z hr. Potockich hr. Zamojska i Julia z hr. Potockich hr. Władysławowa Branicka, siostra pana młodego. Ślub dawał administrator archidyecezyi warszawszkiej ks. kanonik Sotkiewicz. Namiestnik Galicyi ubrany po cywilnemu, miał na sobie insygnia orderu złotego runa, tudzież wstęgę orderu Zelaznej Korony. Obecnym był również baron Brenner; tutejszy konsul generalny austryacki. Z galicyjskich gości oprócz rodziny, obecny był na obrzędzie wiceprezydent Namiestnictwa pan Filip Załeski. Z Poznańskiego był obecnym między innymi książę Ferdynand Radziwiłł, który miał na sobie wielką wstęgę orderu św. Grzegorza. Po skończonym obrzędzie ślubnym, całe grono udało się do pałacu ojca panny młodej, hr. Stanisława Potockiego, gdzie w wspaniałych komnatach zastawiona była suta wieczerza, po której państwo młodzi udali się do Wilanowa, zkąd w piątek wieczornym pociągiem odjadą do Wiednia. *Echo* pisze: Kościół przepyszuie był udekorowany egzotycznemi kwiatami z Wilanowa i Frascati. Wspaniałe palmy, drzewa iglaste, pomarańcze i cytryny, cudownie wyglądały przy rzęsistem oświetleniu. Między drzewami umieszczono cały szereg kolumn marmurowych ze świecznikami i w ogóle w całym kościele płonęło do 1000 świateł Antepedyum wielkiego ołtarza było ubrane koronkami, stanowiącemi od stu lat własność panien Wizytek, a alba celebranta również ubrana była koronkami weneckiemi, które ceniono przed stu laty na 30.000 liwrów. Stroje dam uderzały pysznemi staremi koronkami.

— **Zgromadzenie tygodniowe** towarzystwa politechnicznego odbędzie się jutro, w sobotę, o godzinie 6 wieczorem w sali rysunkowej miejskiego muzeum przemysłowego w ratuszu. Na porządku dziennym sprawozdanie p. Machalskiego o wystawie elektrycznej w Monachium.

= **Wybór uzupełniający** jednego członka Rady powiatowej w Samborze z grupy miast rozpisano na dzień 29 grudnia bież. roku. Wybór ten odbędzie się w mieście powiatowem o godzinie i w lokalnościach wskazanych w kartach legitymacyjnych, które doręczy wyborcom c. k. Starostwo.

§ **Na poczcie lwowskiej** oddano w październiku roku bieżącego 245.886 listów prywatnych niepoleconych (między temi 7.239 do osób w miejscu); 68.932 kart korespondencyjnych; 12.114 posyłek pod opaską; 7.939 posyłek z próbkami; 67.856 egzemplarzy gazet; 97 354 listów urzędowych; 39.874 listów poleconych; 9 982 przekazów pieniężnych na kwotę 269.243 zł. 45 ct.; 58.913 posyłek wartościowych (między temi 9.312 za pobraniem w kwocie 89.356 zł. 54 ct.). Ogółem 608.850 posyłek, a zatem o 2.824 więcej niż w październiku roku zeszłego. Nadeszło zaś do Lwowa: 170.945 listów prywatnych niepoleconych; 49.154 kart korespondencyjnych; 10.216 posyłek pod opaską; 4.996 posyłek z próbkami; 34.742 egzemplarzy gazet; 38.856 listów urzędowych; 32.612 listów poleconych; 16.753 przekazów na kwotę 300.116 zł. 75 ct.; 38.912 posyłek wartościowych (między temi 2.232 za pobraniem w kwocie 38.612 zł. 13 ct). Ogółem 398.638 przesyłek, a zatem o 3.003 więcej niż w październiku roku zeszłego.

*** **Ofiara mrozu.** Ośmioletnia pastuszka Aniela Moskalówna w Pielui, w powiecie sanockim, zaskoczona w polu burzą zbłąkała się, i dopiero następnego dnia odszukano ją już nieżywą.

*** **Pozostawione bez nadzoru** w chacie dwuletnie dziecko wdowy Franciszki Polkowej w Borku wielkim, w powiecie ropczyckim, bawiąc się zapałkami wznieciło pożar, a gdy na widok dobywającego się z chaty dymu przybiegli na pomoc sąsiedzi, dziecko uduszone dymem już nie żyło. Niebaczną matkę pociągnięto sądownie do odpowiedzialności.

*** **Zwłoki mężczyzny,** w których poznano żebraka Bartka Karczmarza z Seredca, znaleziono na obszarze gminy Białogłów, w powiecie złoczowskim. Biedny ten człowiek, jak się zdaje, w skutek zmarznięcia utracił życie.

*** **Belką spadającą** z rusztowania przy naprawie mostu kolejowego między stacyami Złoczowem a Płuhowem, ugodzony został robotnik Dmytro Hawała z Płuhowa tak silnie, że na miejscu życie postradał. Wdrożono dochodzenie sądowo-karne przyczyny tego wypadku.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Liverpoolu pisarz i pedagog Jan Karolkiewicz, który w Anglii wykładał między innemi język polski i miał powodzenie, a w czasopismie *Exile*, wydawanem w Hull, zamieszczał artykuły o rzeczach polskich. Uczennicą zmarłego jest panna Bigg, tłómaczka *Konrada Wallenroda* na język angielski. — W Paryżu byly poseł peruwiański Francesco de Rigeri; w Wiesbadenie kapelmistrz i kompozytor Bela Keler.

— **Chrzest infantki** hiszpańskiej, nowo-narodzonej, odbył się na dworze madryckim w niedzielę z nadzwyczajną okazałością. Mała królewna otrzymała imię Izabella.

— **Skrzypce Wieniawskiego** Henryka są obecnie do sprzedania, jak donosi jeden z dzienników niemieckich, za sumę 15.000 rubli. Wystawia je na sprzedaż wdowa po wielkim artyście.

— **Stosiedmioletni** Napoleończyk Pantaleusz Aksimowski zmarł przed kilku dniami w Warszawie w koszarach „na Punkcie Zbornym", gdzie mieszkał jako weteran b. wojsk polskich. Zmarły ozdobiony był medalem św. Heleny.

— **Morderca** wyrobnika Szymona Schwarza na gościńcu pod Wiedniem wyśledzony został i ujęty w osobie woźnicy nazwiskiem Bilka. Według późniejszych doniesień Bilka przyznał się już do winy.

— **Wspaniałe zjawisko** obserwowano dnia 17 b. m. wieczór w wielu okolicach południowego Tyrolu. Donoszą o niem z St. Michel: Jednocześnie z przepyszną zorzą północną mieliśmy tego wieczora sposobność obserwowania obfitego „deszczu" meteorytów. Krwawy blask zorzy był tak jaskrawy, że wszystkie śniegiem okryte wierzchołki gór po jednej stronie żarzyły się jak rozpalone węgle, gdy po drugiej oblawał je księżyc swem łagodnem, na pozór zielonawem światłem. W nurtach płynącej wśród tych gór Adygi łączyły się obydwa te światła, krwawo-czerwone i zielonawe, a połączenie to sprawiało przedziwny efekt. — Zorzę północną obserwowano dnia tego nietylko w wielu okolicach Austryi i Niemiec, ale także w Górnych Włoszech i w południowej Francyi.

— **Wylew Drawy** w Kroacyi trwał jeszcze przedwczoraj. Wszystkie groble były zagrożone, a miejscowości Kisdarda i Jenöfalu stały pod wodą Na zagrożonych mostach wstrzymano komunikacyę. Wszelkie usiłowania, ażeby z dna rzeki wydobyć lokomotywę i wagon z ofiarami katastrofy kolejowej, która przed dwoma miesiącami zdarzyła się na moście pod Osiekiem, dotychczas były daremne z powodu nadzwyczaj wysokiego stanu wody.

— **O strasznem nieszczęściu** donosi depesza *Neue fr Presse* z Paryża. Podczas pożaru w fabryce *Providence* na Rhode-Island powstała taka panika pomiędzy robotnikami, że czterdziestu z nich, a w tej liczbie 20 kobiet, wyskoczyło przez okna i spadło na ostre koły żelazne na podwórzu. Ośm kobiet utraciło życie na miejscu, a wiele innych pokaleczyło się ciężko.

— **Wypadek kolejowy.** Z Gradcu donosi depesza telegraficzna, że w skutek mgły dnia 18 b. m. rano pod stacyą kolei Południowej Gratwein między Bruck nad Murem a Gradcem wpadły na siebie dwa pociągi ciężarowe. Jeden z maszynistów utracił życie na miejscu.

— **Pożar w szkole.** Dzienniki francuskie donoszą, że w miejscowości departamentu Finistère, Crozon, w gmachu merostwa, gdzie pomieszczona była szkoła, wybuchł pożar, w którym dwaj nauczyciele i 8 dzieci utraciło życie.

— **Bombę dynamitową** rzucił w niedzielę podczas nabożeństwa przez główne drzwi kościoła w San Daniele pod Udine nieznany złoczyńca pomiędzy publiczność. Przerażenie było okropne, każdy starał się jak najprędzej wydostać z kościoła. Szczęściem odłamy bomby nie uszkodziły nikogo.

— **Fałszowanie dyamentów.** Akademia umiejętności w Paryżu zajmowała się w ostatnich czasach ponownie zbadaniem osobliwszego rodzaju oszustwa, które wyszło na jaw w handlu dyamentami Pewien jubiler paryski przed kilku tygodniami kupił był biały, jasny dyament, za który zapłacił 23.000 franków, Kiedy jednak wyjął go z oprawy, spostrzegł, że po drugiej stronie dyament ten jest barwy brudno żółtej. Po wypłukaniu w mydlanej wodzie cały dyament ukazał się w tej ostatniej barwie a wartość jego odrazu zmniejszyła się przez to z 23.000 na 4.000 fr. najwyżej, za karat bowiem białego dyamentu płacą obecnie 2.000 franków, za karat żółtego zaś zaledwie 250 franków. Paryscy jubilerowie Chartrian i Jacobs, w których imieniu chemik Chevreuil przedłożył Akademii opinię fachową, tłumaczą oszustwo w następujący sposób. Ażeby żółty dyament zamienić chwilowo na biały, macza się go w fioletowym rozczynie aniliny. Barwy fioletowa i żółta są uzupełniające, tj. znoszą się wzajemnie tak, że po zmięszaniu ich powstanie bezbarwność czyli barwa biała. Dla tego właśnie dyament żółty po tej procedurze wydaje się jasnym, białym, nie tracąc nic zgoła na blasku, lecz złudzenie ustaje natychmiast gdy się go dobrze wytrze lub też wypłucze. Łatwo więc będzie na przyszłość ochronić się handlarzom od strat z powodu tego rodzaju fałszerstw.

Rada miasta Lwowa.

(*Posiedzenie z d. 23 listopada.*)

(*L*) Przewodniczący dr. Gnoiński. P. Jaegermann interpeluje szefa departamentu trzeciego, dlaczego roboty około studni wytryskowej na ulicy ormiańskiej rozpoczęto dopiero teraz, skoro budowę jej uchwalono jeszcze w czerwcu?

P. Romanowski odpowiada, że biuro poleciło wykonać uchwałę Rady natychmiast po jej powzięciu, a odpowiedź co do zwłoki w rozpoczęciu budowy może dać tylko urząd budowniczy.

P. Witkowski odczytał wniosek nagły podpisany przez p. Kochanowskiego i towarzyszy, domagający się zniesienia uchwały powziętej na poprzedniem posiedzeniu co do natychmiastowego rozpisania konkursu na posady instruktora i manipulanta straży ogniowej.

P. Kochanowski, Lewandowski, dr. Milleret, Dybowski, Richtman i Drexler popierają usilnie powyższy wniosek. W straży służą już od kilkunastu lat ludzie, którym należy się awans i którzy bez wątpienia otrzymają te posady; pocóż więc rozpisywać konkurs i zwlekać niepotrzebnie awans zasłużonych osób?

P. Jaegermann był przeciwnego zdania i przemawiał za rozpisaniem konkursu, ażeby mogli ubiegać się o posady także członkowie innych korpusów strażackich.

Rada przyjęła wniosek p. Kochanowskiego.

Nad wnioskami sekcyi IV w sprawie zabezpieczenia dostawy mundurów dla służby miejskiej, toczyły się bardzo ożywione rozprawy. Ostatecznie uchwalono dostawę mundurów oddać w przedsiębiorstwo spółce złożonej z pp. Adlera Landesa i Jachimeckiego a dostawę czapek i krawatek p. Wielopolskiemu. Ubranie letnie ma być z drelichu wyrabianego w Korczynie, sukno będzie sprowadzane tylko z fabryki bialskiej. Uchwalono także 14 drogowym strażnikom sprawić kożuchy na zimę.

W drugiem czytaniu pozwolono panu Damianowi Czajkowskiemu zużytkować ścianę szkoły realnej, graniczącą z realnością w tym roku wybudowaną przy ulicy Kamiennej, poczem zarządził przewodniczący posiedzenie tajne.

Muzeum narodowe w Krakowie.

W sprawie organizacyi i zakresu przyszłego Muzeum Narodowego w Krakowie otrzymaliśmy następujące pismo:

W dwóch kierunkach głównie dzieliły się żądania członków komisyi muzealnej, tudzież sekcyi III i IV rady miejskiej, mianowicie co do zakresu muzeum, tudzież, kto ma być jego właścicielem. Co do zakresu podniosły się bardzo nieliczne głosy, aby założyć tylko galeryę obrazów; jednak wzgląd na trudność założenia wyłącznie galeryi obrazów, któraby tak wartością dzieł jakoteż ich liczbą mogła zjednać sobie znaczenie, podczas gdy ofiarność publiczna we wszystkich działach sztuki z łatwością dopomoże do znacznego rozwoju tej instytucyi, przemawiają przeciw temu zdaniu. Zachodzi potrzeba założenia instytucyi, w którejby przedstawionym był historyczny rozwój sztuki polskiej, jak niemniej wzgląd, iż wiele pomników dzieł sztuki rozprószonych po całym obszarze Polski oczekuje przybytku, w którymby mogły znaleźć schronienie, skłoniły komisyę do zaprojektowania utworzenia Muzeum Narodowego, obejmującego działy malarstwa, rzeźby i architektury.

W drugim względzie, t. j. w kwestyi własności, zgodzono się prawie jednomyślnie, aby gmina miasta Krakowa była właścicielką Muzeum Narodowego.

Przez postanowienie, iż Muzeum ma być otwarte dla publiczności, tudzież przez organizacyę zarządu staje się ono publicznem, a będąc własnością gminy zyskuje mocną prawną podstawę, zapewniającą jego byt i fundusze. Projekt statutu zapewnia Muzeum odrębność funduszów, które pozostają wyłączną własnością tej instytucyi i na cele inne użyte być nie mogą.

Również Muzeum mieć będzie swój własny, od gminy niezawisły zarząd, gdyż statut określa kto będzie członkiem zarządzającego komitetu przy pierwszem ukonstytuowaniu się, a następnie komitet uzupełniać się będzie. Komitet ten będzie miał swobodny zarząd w granicach funduszów stałych, przeznaczonych dla Muzeum, tudzież sumy, jaką gmina rocznie na ten cel przeznaczy.

Projekt statutu obejmuje tylko postanowienia o stosunku do gminy, jego funduszów i organizacyi zarządu, to jest postanowienia, które niezbędnie w statucie zamieszczone być winny, zaś postanowienia o wy-

konywaniu zarządu zamieszczane być winny w regulaminie, który ułoży komitet

Sam projekt statutu Muzeum Narodowego jest następujący:

§. 1. Gmina miasta Krakowa zakłada na wieczne czasy w Krakowie Muzeum Narodowe sztuki.

§. 2. Celem Muzeum będzie przedstawiać na zebranych okazach sztukę w Polsce w całym jej historycznym i bieżącym rozwoju w oddziale malarstwa (łącznie z rysunkami), rzeźby i architektury.

§. 3. Dla osiągnięcia tego celu starać się będzie Muzeum o nabycie dzieł sztuki oryginalnych, wykazujących główne momenta jej postępu i upadku w Polsce; o ile zaś nabycie oryginałów okaże się rzeczą niemożebną, zastąpi je Muzeum, zapomocą kopij, odlewów, modelów i rysunków.

§. 4. Wyłączone są z Muzeum wykopaliska przedmiotów przedhistorycznych oraz pamiątki niemające charakteru sztuki.

§. 5. Muzeum może nabywać znakomite okazy sztuki obcej oraz publikacye pomnikowej wagi z dziedziny sztuki.

§. 6. Gmina miasta Krakowa pozostaje wyłączną właścicielką Muzeum Narodowego. Wolno jednak czyniącym dary lub zapisy na rzecz Muzeum Narodowego poczynić zastrzeżenia względem praw własności przedmiotów, przez siebie darowanych lub zapisanych, jednak tylko na przypadek rozwiązania Muzeum.

§. 7. Muzeum otwarte będzie stale dla publiczności.

§. 8. Fundusze utrzymania i powiększania Muzeum Narodowego składają się a) z sumy, która co rocznie na ten cel przez gminę miasta Krakowa ma być przeznaczaną; b) z zapomogi krajowej i państwowej; c) z darów i zapisów; d) z dochodów z opłat za wstęp do Muzeum

§. 9. Fundusze Muzeum Narodowego administrowane będą przez gminę miasta Krakowa odrębnie od innych funduszów.

§. 10. Zarząd Muzeum narodowego sprawuje komitet i dyrektor.

§. 11. Do komitetu wchodzą: 1) Prezydent miasta i pierwszy wiceprezydent, 2) prezes Akademii Umiejętności w Krakowie; 3) dyrektor szkoły sztuk pięknych w Krakowie; 4) konserwator zabytków pomnikowych w Krakowie; 5) przewodniczący komisyi historyi sztuki w Akad. Umiejętności; 6) profesor archeologii; 7) profesor historyi sztuki; 8) prezes lub delegat Towarzystwa sztuk pięknych w Krakowie; 9) prezes lub delegat Towarzystwa sztuk pięknych we Lwowie; 10) trzech radców miejskich delegowanych przez radę; 1) trzej malarze, dwaj rzeźbiarze i jeden architekt.

§ 12. Członkowie komitetu wymienieni powyżej w artykule 11tym w ustępach od 1 do 10 włącznie, wybiorą członków komitetu wymienionych w artykule 11 w ustępie 11 w celu ukonstytuowania się komitetu Następnie co lat trzy komitet tychże członków wybierać będzie.

§ 13. Komitet mianuje i usuwa dyrektora Muzeum, a na jego przedstawienie mianuje i usuwa urzędników i sługi i stanowi dla nich władzę dyscyplinarną. Dyrektor, urzędnicy i słudzy Muzeum pobierać będą wynagrodzenie, które regulamin oznaczy bez prawa do emerytury. Rada miejska systemizuje urzędników Muzeum Narodowego.

§ 14. Komitet układa przed końcem każdego roku kalendarzowego budżet dochodów i rozchodów. Jeżeliby zaprojektowane rozchody przewyższały sumę, przez Radę miejską na Muzeum rocznie wyznaczoną i dochody od stałych funduszów Muzeum, projekt budżetu winien być radzie miejskiej do zatwierdzenia przedłożony.

§ 15. Komitet może zarządzić wydatki stałe lub nadzwyczajne tylko w granicach uchwalonego a względnie tylko w granicach budżetu, zatwierdzonego przez radę miejską. Wszelkie wydatki przechodzące granice budżetu może komitet czynić tylko za poprzedniem zezwoleniem rady miejskiej. Również tylko rada miejska może przyjąć zobowiązania, któreby w jednym roku z dochodów budżetem objętych zaspokojonemi być nie mogły, jak niemniej dary, dane z zastrzeżeżeniem, i fundacye połączone ze zobowiązaniem. Komitetowi służy wszakże prawo do zakupywania dzieł sztuki, jeśli fundusze albo natura zapisu na to pozwolą, bez odnoszenia się w tym względzie do rady miejskiej.

§ 16. Komitet zdaje sprawę, ze swych czynności i z rozwoju Muzeum Narodowego rok rocznie radzie miejskiej.

§ 17. Komitet uchwala regulamin Muzeum, określając w nim wszelkie szczegóły statutem tym nieobjęte oraz instrukcye służbowe, mające obowiązywać dyrektora, urzędników i sługi, oraz program zakupna przedmiotów muzealnych.

§ 18. Dyrektor zdaje sprawę ze swoich czynności komitetowi na każdem jego posiedzeniu; komitet zaś zdaje sprawę z całego rozwoju Muzeum corocznie na posiedzeniu publicznem.

OSTATNIA POCZTA

Wiener Ztg. ogłosiła już, jak doniósł telegram umieszczony w części wczorajszego nakładu, pismo odręczne Najj. Pana do hr. Taaffe zwołujące Radę państwa na d. 5 grudnia r. b.

Z źródła dobrze poinformowanego dowiaduje się *Fremdenblatt*, że nowela do ustawy przemysłowej będzie jednym z pierwszych przedmiotów porządku dziennego sesyi zimowej.

Znowu jeden deputowany do Rady państwa złożył swój mandat; jest nim dr. Edlbacher, poseł z miasta Lincu. Dr. Edlbacher uchodził za przywódcę liberalnych górno-austryackich deputowanych i brał wyłącznie udział tylko w tych obradach, które dotykały interesów ściślejszej jego ojczyzny. Odznaczał się on zawsze — jak pisze *Presse* — umiarkowaniem, i dalekim był od szowinizmu, jaki znamionuje większę część członków zjednoczonej lewicy.

Komisya centralna do uregulowania podatku gruntowego na onegdajszem posiedzeniu przyjęła według wniosków komitetu ośmnastu czysty dochód dla reszty niezałatwionych na poprzedniem posiedzeniu powiatów Styryi. dalej dla Karyntyi, Krainy, Wybrzeża i Dalmacyi, poczem przystąpiła do dyskusyi nad Czechami.

Ambasador austryacki na dworze rossyjskim, hr. Wolkenstein, wyjechał w tych dniach na swoją posadę do Petersburga. Zeszłego tygodnia hr. Wolkenstein bawił przez dni kilka w Budapeszcie, gdzie konferował kilkakrotnie z panem ministrem spraw zagranicznych. Korespondent wiedeński *Bohemii*, przypominając sensacyjne pogłoski, jakie krążyły po dziennikach, gdy hr. Wolkenstein przed dwoma miesiącami opuszczał za urlopem stolicę rossyjską, przypuszcza, że i bliski urlop ambasadora austryackiego w Konstantynopolu, br. Calice, stanie się źródłem rozlicznych pogłosek i kombinacyj W przewidywaniu tego rodzaju wieści korespondent zwraca uwagę, że ta właśnie okoliczność, iż br. Calice teraz wybiera się na urlop, najlepszym jest dowodem że sytuacya w Stambule nie daje obecnie dyplomacyi powodu do jakichbądź obaw, i że nie oczekują jej tam żadne ważniejsze i pilniejsze prace. Wyjazd ambasadora austryackiego jest także oznaką, że w tej chwili nie zanosi się na ponowne zebranie odroczonej w lecie konferencyi ambasadorów. Br. Calice uda się z Konstantynopola wprost do Wiednia, przyczem po raz pierwszy przed stawi się p. ministrowi hr. Kalnoky'emu

---

Izba poselska Sejmu węgierskiego na wczorajszem posiedzeniu przyjęła w rozprawie ogólnej 165 głosami przeciw 61 projekt ustawy o wcieleniu węgierskich batalionów do pułków austryackich. Wniosek skrajnej lewicy, aby z powodu postępowania wspólnego rządu i delegacyj uchwalić wotum nagany, został odrzucony.

Minister obrony krajowej oświadczył, iż z wcieleniem dziesięciu w Austryi rozmieszczonych batalionów węgierskich do pułków nowych zaczekać potrzeba aż do załatwienia przedłożenia rządowego.

Według wiadomości otrzymanych przez *Presse* z Odessy rossyjskie ministerstwo marynarki zamówiło wielką liczbę min morskich i torpedów dla obrony wybrzeży krymskich i brzegów morza Czarnego w ogólności. Urząd portowy w Sewastopolu podniesiony zostanie do stopnia admiralicyi. W arsynale morskim w Nikołajewie budują cztery wielkie statki torpedowe a w Sewastopolu dwa monitory, które kosztować mają 3,054.641 rsr. W roku przyszłym ministerstwo marynarki postanowiło wybudować dwa pancerniki za 2,500.000 rsr, trzy kroazery za 1,200.000 rsr. i dwie kanonierki za 830.000 rsr. Wszystkie te okręty będą budowane w Rossyi.

W sejmie prowincyonalnym W. Księstwa Poznańskiego przed samem już zamknięciem, zwrócono projekt o zapobieżeniu rozdrabniania gospodarstw chłopskich komisyi, wybranej jeszcze przez sejm poprzedni, do ponownego gruntownego i wyczerpującego zbadania, i polecono jej, aby opracowała ten przedmiot odpowiednio i przedłożyła przyszłemu sejmowi prowincyonalnemu.

Według wczorajszej depeszy berlińskiej umieszczonej w części nakładu, p. Giers jeszcze onegdaj wyjechał z Berlina, udając się wprost do Włoch. *Politische Correspondenz* zapewnia na podstawie wiadomości z Petersburga, zaczerpniętej z najlepszego źródła, że podróż rossyjskiego ministra spraw zagranicznych, Giersa, nie ma nic wspólnego z motywami, jakie jej podsuwały dzienniki europejskie, i nie ma żadnych celów politycznych. Ze stosunków przyjaznych, istniejących między rządem rossyjskim a gabinetami wiedeńskim i berlińskim, wnosić można, że rossyjski minister spraw zagranicznych porozumie się w czasie podróży z mężami stanu w Berlinie i Wiedniu. Podróż Giersa do Włoch miała podług pierwotnych dyspozycyj odbyć się na Wiedeń, powrót zaś do Petersburga przez Berlin. Ponieważ jednak w chwili stanowczego układania programu podróży nie można było jeszcze oznaczyć czasu trwania sesyi delegacyj w Budapeszcie, zmienił p. Giers plan swój o tyle, iż dopiero powracając z Włoch wstąpi do Wiednia. Z Berlina udaje się Giers do Pizy, a ztamtąd wraz z rodziną na dłuższy pobyt do Rzymu. Nie wiadomo, jak długo zabawi Giers w Rzymie, prawdopodobnie jednak do świąt Bożego Narodzenia.

Dziennik *Voltaire* podaje obszerne szczegóły o sprzysiężeniu legitymistycznem we Francyi. Rewelacya ta obfitością i dokładnością podanych szczegółów żywo przypomina rewelacye dziennika *Gaulois* o spisku nihilistów. Wobec tych ostatnich *Voltaire* tak był nieubłaganym, że odszukał byłego agenta dawnej rossyjskiej agentury policyjnej w Paryżu i na podstawie podanych przez niego szczegółów wszystkim fantastycznym opowiadaniom podanym przez *Gaulois* zaprzeczył. Teraz *Gaulois* ma sposobność odpłacenia *Voltairowi* pięknem za nadobne, gdyż i w tych odkryciach gra niezawodnie bardzo wielką rolę fantazya. Między innemi powiedziano tam, że „król“ wkrótce wyda manifest, w którym oświadczy, iż pozostaje wiernym białej chorągwi. ale zachowuje ją tylko jako symbol królestwa, chorągiew zaś Francyi pozostanie trójkolorowa, gdyż te trzy kolory jeszcze przed rewolucyą należały do Burbonów. Naczelnym wodzem sił zbrojnych legitymistów ma być generał Charette, Austrya i Niemcy miały się już zgodzić na restauracyę Burbonów i t. p.

Niektóre dzienniki biorą te doniesienia na seryo a nawet uzupełniają je. Tak n. p. według *Franz. Corresp.* generał Charette miał oświadczyć, że ma już 70 milionów franków do rozporządzenia na cele stronnictwa, a do *Köln. Ztg.* donoszą, że legitymiści zamówili 180.000 kopert do przesyłki manifestu. Będzie to więc rewolucya pod pieczęcią tajemnicy listowej, poręczonej przez konstytucyę.

Wpływ z podatków pośrednich we Francyi wynosił w październiku o 16 milionów, a w ciągu pierwszych dziesięciu miesięcy o 92 milionów więcej niż było preliminowane.

W części nakładu podaliśmy wczoraj telegram donoszący, że Izba niższa angielska przyjęła większością 161 głosów przeciwko 19 dziewiąty punkt nowego regulaminu obrad, oznaczający kary na deputowanych winnych rozmyślnego przewlekania obrad, rząd jednak poczynił w pierwotnym projekcie pewne łagodzące zmiany.

Rozpoczynająca się wkrótce sesya kortezów hiszpańskich ciekawą będzie głównie ze względu na nowe ugrupowanie się stronnictw. Marszałek Serrano stara się utworzyć stronnictwo stanowczo liberalnej, dynastycznej lewicy. Do programu tego stronnictwa przystąpiła w tych dniach grupa demokratyczno-postępowa. której przywódcami są Martos, Montevo Rios i Echegaray. Stronnictwo zatem, które dotychczas stało na gruncie republikańskim, przyjmuje zasadę monarchiczną. To nowe ugrupowanie się stronnictw może wywrzeć ważny wpływ na przyszłe losy ministerstwa Sagasty i politykę hiszpańską w ogólności

---

Jak donoszą do *Presse* z dobrego źródła, reprezentant rossyjski w Czarnogórze Jonin został odwołany. Kto będzie jego następcą, nie wiadomo.

Jak donosiliśmy wczoraj w telegramie umieszczonym w części nakładu, sprawozdanie streszczające zeznania świadków poczynione przed komisyą śledczą w procesie Arabiego zostało przyjęte przez kedywa. Zeznania oskarżają stanowczo Arabiego i innych przywódców o rzeź w Aleksandryi. Wczoraj po południu sprawozdanie to zostało przedłożone lordowi Dufferinowi. Słychać, że rząd egipski chce rządowi angielskiemu pozostawić decyzyę, czy zeznania świadków są dostateczne i usprawiedliwiają postawienie obwinionych w stan oskarżenia o zbrodnie wyliczone w sprawozdaniu.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Berlin, 24 listopada. Rada związkowa uchwaliła przedłużyć mały stan oblężenia w Berlinie na rok jeden.

Berlin, 24 listopada. (*Tel. pr.*) Według wniosku księcia kanclerza na międzynarodową wystawę bydła, która ma się odbyć w roku przyszłym w Hamburgu, bydło austryackie będzie dopuszczane tylko za świadectwami urzędowemi, że pochodzi z prowincyi, w których zaraza nie jest zwykłą.

Berlin, 24 listopada. (*Tel. pryw.*) Na wczorajszem posiedzeniu Izby deputowanych w duskusyi budżetowej minister Lucius oświadczył, że podwyższenie cła od drzewa, a mianowicie od drzewa surowego i rzniętego w deski, jest odpowiedniem wobec wycinania lasów w Galicyi i Skandynawji.

Berlin, 24 listopada. (*Tel. pryw.*) *Militär Wochenblatt* z powodu reorganizacyi kawaleryi rossyjskiej przytacza zdania niektórych dzienników rossyjskich. *Mosk. Wied.* piszą: Kawalerya już w czasie pokoju znajduje się na stopie wojennej. Smiałe wkroczenie 30.000 kawaleryi na różnych punktach musi przeszkodzić mobilizacyi i koncentracyi nieprzyjaciela.

Petersburg, 24 listopada. Dochody państwa od 1 stycznia do 31 sierpnia 1882 przenosiły o $44^{2}/_{10}$ milionów dochody roku poprzedniego; wydatki były o $26^{8}/_{10}$ milionów mniejsze.

Moskwa, 23 listopada. (*Tel. pr.*) Wczoraj stawił się dobrowolnie do sądu urzędnik kasowy uniwersytetu moskiewskiego wyznając, że sprzeniewierzył pieniądze uniwersyteckie.

Wszyscy urzędnicy banku skopowskiego i radcy miejscy zostali aresztowani pod zarzutem podstępnego bankructwa. Bank ma 40.000 r. sr. aktywów a 12 milj. r. sr. passywów. Sam dyrektor Rykow sprzeniewierzył 6 milionów. Klasztory, kościoły, seminarya, klasztory misyonarzy, probostwa w liczbie 2.320 ponoszą kolosalne straty. Poszkodowanym przyrzeczoną została pomoc ze strony państwa dla uniknięcia szkodliwych następstw.

Belgrad, 24 listopada. (*Tel. pryw.*) Zamianowanie członkiem rady stanu byłego ministra Mołojkowicza i niektórych wybitniejszych liberałów naczelnikami powiatów uważane jest za następstwo ze strony rządu.

Cetynia, 24 listopada. (*Tel. pr.*) *Glas Czernogorca* rozbiera ponownie oświadczenia złożone przez ministra Kallaya w delegacyach i mówi, że wszelkie oskarżenia przeciw Czarnogórze są bezzasadne. Czarnogóra pragnie jedynie, żeby Austrya była szczęśliwą i zadowoloną w Bośnii i Hercegowinie. Czarnogóra pragnie pokoju i stara się o jego utrzymanie.

Paryż, 24 listopada. Agencya Havasa donosi, że w Londynie zbierze się wkrótce konferencya europejska celem ostatecznej regulacyi kwestyi żeglugi dunajskiej.

Paryż, 24go listopada. *Agence Havas* zaprzecza pogłosce, jakoby minister wojny polecił generałowi Villenoisy przestudyować projekt zniesienia obwodowych murów Paryża.

Raguza, 24 listopada. (*Tel. pr.*) Prowadzone przez konsulów angielskich werbunki do żandarmeryi egipskiej przybierają tak znaczne rozmiary, że szczególniej w Albanji

nawet większe wioski zupełnie są wyludnione. W Tryeście także zwerbowano pojedynczych ochotników.

Rzym, 24 listopada. Izba wybrała ponownie 386 głosami na 405 głosujących Fariniego prezydentem. W senacie ogłoszono dekrety, zatwierdzające prezydenturę Tecchio i mianujące wiceprezydentów.

Londyn, 24 listopada. W Izbie gmin zapowiedział Lavson następującą rezolucyę: „Izba wyraża przekonanie, że przedłożone korespondencye i akta nie zawierają wcale dostatecznego uzasadnienia ostatnich wojskowych operacyj w Egipcie“. Gladstone w odpowiedzi Parnellowi oświadczył, że rząd nie zamierza proponować przedłużenia terminu wypłaty czynszów dzierżawnych i nie myśli wcale czynić wniosku, aby koszta dzierżawców zapłacone zostały przez rząd. Parnell wniósł odroczenie Izb a wniosek jego poparło 100 członków.

Londyn, 24 listopada. W Izbie niższej oświadczył Dilke, że Bułgarya zgodziła się na przedłożenie kwestyi spornej co do pretensyj towarzystwa kolei warneńskiej sądowi rozjemczemu.

Londyn, 24 listopada. *Standard* donosi z Kairu, że poruszoną została kwestya ewentualnej redukcyi procentów od długu egipskiego.

Madryt, 24 listopada. Minister spraw wewnętrznych uwiadomił radę ministrów, że w rozmaitych miastach Andaluzyi aresztowano około trzydziestu socyalistycznych agitatorów, którzy utrzymywali związki z anarchistami w Lugdunie.

Konstantynopol, 24 listopada. Depesze z Moszul z dnia 22 b. m. zaprzeczają wieści, jakoby Obeidullah w drodze do Moszul, gdzie ma być internowany, odbity i uwolniony został przez bandę złożoną z 400 Kurdów a dowodzoną przez jego syna. Obeidullah znajduje się obecnie w Beynadont po drodze do Moszul.

Wiedeń, 23 listopada. 1882 godzina 1 min. 45. Losy kredytowe 173·50, Węg. akcye kredyt. 279 75, Akcye anglo-austr. 119·75, Akcye banku Union 114·25, Akcye kolei Karola Ludwika 304·75, Akcye kolei północnej 269·50, Akcye kolei południowej 135·25, Akcye kolei Alföld. 166·50. Akcye kolei Elżbiety 208·—, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 166·—, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 158·50, Wiedeńskie losy 123·—, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —.—, Węgierskie obligacye państw. w złocie 93·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 98·50, Losy regulacyi Cisy 108·50, Losy tureckie —·—, Węgierska renta 118·50, Akcye banku związkowego 109·30, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·— Akcye kolei państwowe —.—, Rubel papierowy 1·16·3/4, Węgierskie losy 116·—, Marka niemiecka —.—, Usposobienie ożywione.

Wiedeń, 23 listopada 1882, godzina 5 min. 40. Akcye kredytowe 290·80, Anglo-Austr. —·—, Akcye banku Union —·—, Kolej Karola Lud. 305·50, Południowa —·—, Renta papierowa 76·15, Galicyjskie listy zastawne 100 50. Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny 101·50, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor 9·47·—, Rubel pap. —·—, Usposobienie —.

Wiedeń, 24 listopada 1882, godzina 10 min. 40. Akcye kredytowe 293·10, Anglo-Austr. 121·75, Unionbank 116·—, Kolej Karola Ludw. 306 60, Południowa 136·80, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —.—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1850 —·—, Napoleondor 9·47 —. Rubel papierowy 1·18·3/4. Usposobienie korzystne.

Telegramy zbożowe z d. 23 listopada. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogram. 9·75 do 10·50 zł., żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita per 10.000 liter procent 32·25 do 32·50 zł. Buda-Peszt: Przenica 100 kilogr. (na jesień) 9.35 do 9·40 zł., rzepak (sierpień—wrzesień) —·— do —·— zł. Berlin: Pszenica żółta (maj—czerwiec) 175·— m, żyto —·— m., spiritus 53·40, olej rzepakowy 64·50 m. Szczecin: Pszenica —·—, rzepik —·—. Paryż: mąki 159 kilogr. 57·50 fr., olej rzepakowy 85·— fr., spiritus —·— fr. Wrocław: Pszenica —·— żyto —·—, owies —·—, spiritus —·—, kukurudza —·—. Kolonia: Pszenica —·—.

Odpowiedzialny redaktor **Władysław Łoziński**

Do dzisiejszego numeru dołącza się prospekt na tygodnik belletrystyczny „Świat powieściowy.“

Spostrzeżenia meteorologiczne

z dnia 24 listopada 1882 o godzinie 7 rano.

Barometr 730.6mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy 2.7°C. Psychrometr wilgotny — 1.6°C. Prężność pary 4.5mm. Wilgoć 80%. Zachmurzenie 10. Wiatr SW1. Ozon 8.

Temperatura powietrza — 2.2°R.

Barometr idzie do góry.

Stan barometru nad poziom morza 756.3mm.

Przyjechali do Lwowa.

dnia 23 listopada 1882 r.

Hotel George'a

Pp. A. hr. Wodzicki z Olejowa. A. hr. Cetner z Podkamienia. M. Torosiewicz z Putiatyniec. K. Kosielski z Wołynia. A. Hausner z Brodów K. Stradal z Wiednia. T. Stern z Wiednia I. Tschopik z Lipska. L. Schäfer z Wiednia.

Hotel Angielski.

Pp. I Jaworski z Czercza Dr. L. Heyne ze Złoczowa. I. Józefowicz z Grochowic. Ks. G. Borezowski z Rohatyna.

Hotel Warszawski.

Pp. W. Mück z Kołomyi. F. Mück z Kołomyi. L. Negedank z Dubl n.

Hotel Europejski.

Pp. S. Soroczyński z Chlewczan. T. Piotrowski z Polski. L Nag'y z Lipska.

Odjechali ze Lwowa.

Pp A hr. Łoś do Bortkowa. M. hr. Łoś do Bortkowa. J. hr Koziebrodzki do Podhajczyk L Szawłowski do Przewłoki. K. Winnicki do Turady K. Babecki do Laszek górn. K. Hippman do Równego. J Asłan do Kołomyi. S Kosecki do Przemyśla.

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa.

(Według południka peszteńskiego).

Ze Stanisławowa: (na Stryj) do Lwowa o godz. 8 min 5 rano i 8 godz. wieczór.

Z Krakowa: o godz. 5 min. 20 rano (pociąg pospieszny); o godz. 9 min. 7 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 przepołudniem (pociąg mięszany)

Z Czerniowiec: o godz. 9 min 40 wieczór (pociąg pospieszny); o godz. 3 min 45 rano (pociąg mieszany); o godz. 3 min. 32 po południu (pociąg mięszany).

Z Podwołoczysk: (na dworzec lwowski główny) o godz 10 min 10 wieczór (pociąg pospieszny); o godz 3 min 30 rano (pociąg osobowy; o godz 3 min. 52 po południu (pociąg mięszany).

Z Podwołoczysk: (na dworzec w Podzamczu) o godz 3 min.8 rano (pociąg mięszany), o godz. 2 min. 36 po południu pociąg mieszany).

Odchodzą ze Lwowa.

(Według południka peszteńskiego)

Do Krakowa: o godz. 10 min 30 w nocy (pociąg pospieszny); o godz. 4 min. 33 rano (pociąg osobowy); o godz. 4 min. 49 popołudniu (pociąg mięszany).

Do Czerniowiec: o godz 6 min. 10 rano (pociąg pospieszny) o godz 11 min. 50 w południe (pociąg mieszany); o godz. 10 min. 50 w nocy (pociąg mięszany)

Do Stanisławowa: (na Stryj) o godz. 6 min. 45 rano i o godz. 5 min. 15 wieczór.

Do Podwołoczysk: (z dworca lwowskiego głównego) o godz. 5 min. 40 rano (pociąg pospieszny); o godz 12 min 10 w południe (pociąg mięszany); o godz 10 min. 11 w nocy (pociąg mięszany)

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na „Gazetę Lwowska“ wynosi półrocznie (od 1 lipca do końca grudnia) w miejscu 6 zł., **pocztą 8 zł.**; ćwierćrocznie (od 1 lipca do końca września) w miejscu 3 zł., **pocztą 4 zł.**; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 zł., **pocztą 1 zł. 35 ct.**

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 23 listopada 1882.

	płacą zł.	ct.	żądają zł.	ct.
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	302	50	306	50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	165	—	168	—
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	303	—	308	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	247	—	252	—
2. Listy zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)				
Tow. kredyt galic. 5 pr. w. a.	97	75	99	—
„ „ „ 4 pr. w. a.	90	25	91	75
„ „ „ 5 pr. okresowe	97	75	99	—
Tow. kred. gal. 4. pr. w. a. los 41 1/2 l.	87	—	88	25
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	100	90	101	90
„ „ „ 5 pr. w. a.	97	50	98	50
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	100	50	101	50
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.	100	50	102	—
„ „ „ „ „ 5 pr. w. a.	94	—	95	50
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogólu. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6. pr, los. w 15 lat	—	—	—	—
4 Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	97	75	99	—
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	100		101	50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	101	—	102	50
5. Losy miasta Krakowa	19	50	21	50
„ Stanisławowa	23	50	25	50
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	55	5	65
Dukat cesarski	5	57	5	67
Napoleondor	9	43	9	53
Półimperyał	9	73	9	83
Rubel rossyjski srebrny	1	53	1	62
„ „ papierowy	1	16	1	18
100 marek niemieckich	58	15	58	80
Srebro	—	—	—	—
Kupony w srebrze	—	—	—	—

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 21 listopada 1882

	płacą	żądają
1. Dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	76.30	76.45
luty-sierpień	76.45	76.60
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	77.—	77.15
kwiecień-październik	77.10	77.25
Losy z roku 1854 po 250 zł. m.k. 4pr.	118.—	118.50
„ „ 1860 po 500 zł.w.a. 5 pr.	130.—	130.50
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	135.50	136.25
„ „ 1864 po 100 zł.	171.75	172.25
„ „ 1864 po 50 zł.	171.—	172.—
Renty Com. po 42 lir austr.	40.—	42.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc.	144.50	145.50
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 188· 5 pr.	—.—	—.—
Renta papierowa 5% z r. 1881	91.—	91.20
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	94.20	94.40
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	106.—	107.—
Bukowiny	100.—	101.—
Galicyi	98.—	99.—
Niższej Austryi	105.50	107.—
Siedmiogrodu	98.50	99.50
Węgier	99.25	99.75
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	119 —	119.25
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	285.90	286.30
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	850.—	860.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 złr.	830.—	832.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	570.—	572.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	208.—	20[illegible].50
Kol. Preszow-Tarn. (w. c.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 złr. m. k.	2712.—	2717.—
Kol Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	303.50	304.—
Lwow.-Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr	166.50	167.—
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	340.50	341.50
Płud. kol. państw. po 200 złr. w. a.	135.40	135.80
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	158.50	159.—
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	98.95	99.20
„ „ „ „ premiowe po 3%	99.75	100.—
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 15 l. 6 pr.	101.50	102.50
„ „ „ „ w 20 l. 5 pr.	105.50	106.50
„ „ „ „ w 36 l. 5 1/2 pr.	—.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	—.—	91.50
„ „ „ „ po 5 proct.	98.—	99.—
„ „ „ „ po 5 proct. w 37 latach zwrotne	98.—	99.—
Gal. banku hip. po 6 proc.	101.—	101.50
Gal. Zakł. kred. włość. po 6 proc.	—.—	101.50
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	100.—	100.15
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 1/2 proc.	—.—	—.—
„ Zakł. kr. ziems. po 5 1/2 proc.	101.25	102.25
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	94.25	94.50
Tow. kol żel. Preszów-Tarnów (w. cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	93.75	94.25
Kol. płł. po 100 zł. m. k.	105.75	106.—
„ po 100 zł. w. a.	102.—	—.—
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4 1/2 pr.	99.75	100.25
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	93.25	93.75
z r. 1867	99.50	99.75
z r. 1868	94.50	95.50
z r. 1872	—.—	95.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	92.50	93.—
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	173.50	174.—
Clarego po 40 zł. m. k.	37.75	38.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	109.—	109.50
Keglevicha po 10 zł. m. k.	19.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	20.50	21.—
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.50	24.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	—.—	39.25
Palfiego po 40 zł. m. k.	35.25	35.75
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	18.75	19.—
Salma po 40 zł. m. k.	51.50	52.50
St. Genois po 40 zł. m. k.	46.50	47.—
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	24.25	25.—
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	127.—	127.50
„ „ po 50. zł. w. a.	63.—	64.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	27.50	28.
Windischgratza po 20 zł. m. k.	39.—	39.75
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	119.15	119.55
Paryż za 100 fr.	47.17.50	47.22.50

Kurs złota.

	płacą	żądają
Dukat cesarski men.	5.65.—	5.66.—
„ pełnej wagi	5.65.—	5.67.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.47.—	9.48.—
Rossyjski imperyał	9.74.—	9.76 —
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński z dnia 23 listopada 1882

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	76	05
„ „ „ w srebrze	76	75
Renta w złocie	94	20
5% austr. renta marcowa	91	—
Akcye banku wiedeńskiego	830	—
„ „ kredytowego	288	50
Londyn	119	10
Srebro	—	—
Napoleondor	9	47
Dukat cesarski men.	5	67
100 marek niemieckich	58	40

DZIENNIK URZĘDOWY.

Wyroki prasowe.

L 19683. (7917)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §§ 489 i 493 spk i § 37 up. że treść artykułu umieszczonego w Nr. 21 czasopisma „Zoria“ z dnia 1/13 listopada 1882 pod napisem: „Czy wy szcze choć tro cha Sławiane“ zawiera znamiona występku z §. 302 uk. zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

Wskutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tego artykułu a zabrany nakład ma być zniszczony

Lwów, dnia 17 listopada 1882.

L. 23768. (7724)

C. k. sąd krajowy karny w Krakowie na wniosek c. k. Prokuratoryi Państwa w myśl §. 493 u. k. orzekł:

1) że treść drukowanej odezwy socyalistów polskich zachodniej Galicyi z daty Kraków dnia 1 listopada 1882 r. poczyn jąc się od słów: „Towarzysze, pustym dwiękiem roz legają się w koło nas hasła“ a kończącej się słowy: „Niech żyje socyalna rzeczpospolita“ zawiera w sobie istotę czynu zbrodni z § 58 lit. b. i c. k. k.

2) że dalsze rozpowszechnianie tej odezwy zostaje zabronione.

Kraków, dnia 9 listopada 1882

L. 19383. (7915)

C. k. sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §§. 489 i 493 spk i §. 36 up. że treść brosziury pod tytułem „Straunyk duchownych żurnal 1882 oktiabr“ w artykule pod tytułem „Pyśmo z sła vianskoho juha zapada“ zawiera znamiona zbrodni z §. 65 i występku z §. 302 uk. zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tej broszury.

Wskutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tejże, a zabrany nakład ma być zniszczony

Lwów, dnia 13 listopada 1882.

L. 19843. (7961)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §§. 489 i 493 pk. i 37 up., że treść artykułu umieszczonego w Nr. 19 czasopisma „Pracy“ z dn 14 listopada 1882 pod napisem; „Stan umysłów we Francyi“ w ustępach od słów: „Rozumie się,“ do słów: „samolubne mozgownice“ dalej od słów: „Historya nas uczy“ do słów: „rozpaść się musi“ i od słów „Przebiegnijmy obecnie“ do słów: „własną skórę“ zawiera znamiona występku z §. 305 uk. zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k Prurarora rządowego konfiskata tego czasopisma.

Wskutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie go artykułu a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 20 listopada 1882.

Konkursa.

L. 1405. (7967 2—3)

W celu stałego obsadzenia posad nauczycielskich w Rzeszowskim okręgu szkolnym, a mianowicie:

a) dwu posad nauczycielek starszych przy wydziałowej szkole żeńskiej w Rzeszowie do przedmiotów II i III grupą objętych z płacą po 700 zł.

b) jednej posady nauczyciela starszego przy 4 klasowej szkole chłopców w Rzeszowie z płacą 500 zł., i

c) jednej posady nauczyciela przy szkole etatowej w Borku starym (pow. Rzeszow.) z płacą 300 zł., ogłasza się niniejszem konkurs.

Kandydaci (kandydatki) ubiegający się o tę posady, mają wnieść podania wraz z dokumentami i wykazami służbowemi do ck. okr. Rady szkolnej w Rzeszowie najpóźniej do 20 grudnia b. r.

Rzeszów, 20 listopada 1882.

Przewodniczący *Tustanowski.*

L. 8959. (7981 2—3)

Posada kancelisty przy sądzie powiatowym w Brzozowie lub przy innym sądzie powiatowym lub kolegialnym ewentualnie kancelisty przy sądach kolegialnych, lub powiatowych dla prowadzenia ksiąg gruntowych w Galicyi wschodniej z poborami XI klasy rangi jest do obsadzenia.

Ubiegający się wniosą swoje należy udokumentowane podania w drodze przepisanej najdalej do 25 grudnia 1882, do Prezydyum c k. sądu obwodowego w Przemyślu.

Ubiegający się o posadę kancelisty dla prowadzenia ksiąg gruntowych mają wykazać uzdolnienie swe do prowadzenia ksiąg gruntowych w myśl rozp. ministerstwa z dnia 10 czerwca 1855 l. 101 D. p. p.

Kandydaci wojskowi wedle §. 5 ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 l. 60 Dz. p. p. ukwalifikowani przy obsadzeniu posad kancelistów dla prowadzenia ksiąg gruntowych przed innymi kandydatami tylko wtedy uwzględnieni zostaną, jeżeli zarazem wykażą uzdolnienie swe do prowadzenia ksiąg gruntowych wedle rozp. min. z dnia 10 czerwca 1855 l. 101 Dz. p. p.

Z Prezydyum c. k. sądu wyższ. krajowego

Lwów, 21 listopada 1882.

L. 793. (7985 2—3)

Nininiejszem ogłasza się konkurs do 14 grudnia 1882 r., celem obsadzenia posady asystenta przy katedrze Budowy dróg i Robót wodnych w tutejszej c. k. Szkole Politechnicznej.

Ta posada, do której przywiązane jest wynagrodzenie w kwocie rocznych 600 zł. w. a., będzie nadana przez Kolegium Profesorów na czas od dnia 1 stycznia 1883 po koniec września 1884 r.

Podania o powyższą posadę, wystosowane do Kolegium Profesorów c. k. Szkoły Politechnicznej i zaopatrzone w potrzebne dokumenta, tudzież w dowody dokładnej znajomości języka polskiego, należy wnieść do podpisanego Rektoratu przed upływem terminu konkursowego.

Rektorat c. k. Szkoły Politechnicznej

We Lwowie, dnia 20 listopada 1882.

L. 6717 (7947 3—3)

Przy sądzie krajowym w Krakowie opróżnioną została posada woźnego z roczną płacą 300 zł., dodatkiem aktywalnym 25pr. umundurowaniem, i prawem postąpienia na wyższą płacę etatową.

Podania o tę lub inną przy sądach kolegialnych lub powiatowych opróżnić się mogącą posadę woźnego w myśl rozporządzenia Ministerstwa obrony krajowej z 12 lipca 1872 l. 98 d. p. p. ułożone, wnosić należy w czterech tygodniach od 25 listopada 1882 do Prezydyum sądu krajowego w Krakowie.

Prezydyum sądu wyższego

Kraków, dnia 14 listopada 1882.

Licytacye.

L. 4662. (7894 3—3)

Dnia 18 grudnia 1882, 29 stycznia i 26 lutego 1883 każdym razem o godzinie 10 z rana odbędzie się w tutejszym sądzie celem zaspokojenia pretensyi Meilecha Bilbla w kwocie 100 zł. z pn. publiczna sprzedaż realności pod l. k. 227 w Sokołowie położonej według l. w. h. 676 obecnie Isaka i Pessli Weinmanów w jednej połowie zaś Uszera i Estery Weimanów w drugiej połowie własnej.

Cenę wywołania stanowi kwota 2000 złr., wadyum 200 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, ekstrakt hipoteczny i akt oszacowania powyższej realności przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli i dla tych którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła ustanowiono kuratora ad actum w osobie p. Długoszewskiego, substytuta c. k. notaryusza w Sokołowie.

Sokołów, 15 listopada 1882.

L. 5920. (7800 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia niniejszem edyktem, iż celem zaspokojenia kwoty 170 zł. w. a. z procentami po 6prc. od dnia 1 maja 1878 bieżącemi, kosztami sądowemi 9 zł 88 ct. i egzekucyjnemi 8 zł. 75 ct., 5 zł. 1 ct., 4 zł. 42 ct., 4 zł 72 ct., 13 zł. 90 ct., 4 zł. i 3 zł. w. a. tudzież kosztami tego podania w kwocie 9 zł 16 ct. w. a. Onufremu Oraczewskiemu od dłużników Antoniego Tokarskiego i nieobjętej masy spadkowej Maryi Tokarskiej się należącej, odbędzie się w tutejszym sądzie w trzech terminach, a mianowicie w dniu 19 grudnia 1882, w dniu 17 stycznia i w dniu 22 lutego 1883 każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya realności pod Nk. 261 w Rzeszowie położonej i wedle karty B liczb. w. h. 226 gm. kat Rzeszowa poz. 3 i 4 dłużników Antoniego Tokarskiego i nieobjętej masy spadkowej Maryi Tokarskiej własnej, pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkową powyższej realności w kwocie 2194 zł. 5 ct. a. w. z tem, że realność rzeczona przy pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, przy trzecim zaś i niżej ceny szacunkowej, ale tylko za taką cenę sprzedaną będzie, która na zaspokojenie wszystkich zaintabulowanych długów wystarczy. Gdyby zaś na trzecim terminie licytacyjnym ceny takiej nie osiągnięto, natenczas do ułożenia warunków ułatwiających wyznacza się termin sądowy na dzień 22 lutego 1883 o godzinie 4 po południu z tem oznajmieniem, iż nie stawający na terminie wierzyciele hipoteczni, jako do większości głosów stawających przystępujący, uważani będą.

2. Wadyum wynosi kwotę 219 zł. 40 $^1/_2$ ct. a. w.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież wyciąg tabularny można przejrzeć w tutejszo-sądowem archiwum.

O licytacyi tej zawiadomione zostają strony i wierzyciele hipoteczni z miejsca pobytu wiadomi do rąk własnych, zaś z miejsca pobytu niewiadoma wierzycielka Maryanna Tokarska i ci, którymby uchwała licytacyjna lub też późniejsza, albo wcale nie, albo w czasie doręczoną być nie mogła lub którzyby po dniu 24 września 1882 r. do hipoteki weszli, do rąk kuratora adw. dra Koppla, któremu adw. dr. Fechtdegen podstawiony zostaje i przez edykta.

Rzeszów, 28 października 1882.

L. 5024. (7614 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Monasterzyskach uwiadamia, że celem zaspokojenia wierzytelności 13 zł $41^1/_2$ ct. a w. z pn. Altera Goldwerta odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 17 stycznia, 18 lutego, 15 marca 1883 w każdym z tych dni o godzinie 10 z rana publiczna sprzedaż nietabularnej realności Fedia Ruszczaka w Międzygórzu pod lk. 13 położonej.

Cena wywołania 220 zł.

Wadyum 22 zł. a. w.

Akt opisania i oszacowania, tudzież warunki są do przejrzenia w ts. registraturze

Monasterzyska, 28 września 1882.

L. 7304. (7986 1—3)

W dniach 21 grudnia 1882, 25 stycznia i 22 lutego 1883 każdym razem o godz. 10 z rana odbędzie się celem ściągnienia wierzytelności Wojciecha Wojtyłki w kwocie 50 i 50 zł. z przyn. publiczna licytacya realności Maryanny Szczypka własnej Nk. 133 w Komorowicach położonej, wykazem hipotecznym gminy katastralnej Komorowice l 133 objętej.

Cena wywołania 892 zł.

Wadyum 90 zł.

Resztę warunków przejrzeć wolno w tut. sądzie.

Biała, dnia 1 września 1882.

L. 7216. (7989 1—3)

C k. sąd powiatowy w Rohatynie podaje do publicznej wiadomości, że w dniach 14 grudnia 1882, 18 stycznia i 22 lutego 1883 każdym razem o godz. 10 przeprowadzać będzie przymusową sprzedaż realności pod lk. 11 rep. 16 w Pomoniętach położonej, do dłużników Israela i Czarny Rosendorn należącej, na rzecz Markusa Leiby Fallika pto 450 zł. a. w. pod następującemi warunkami.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 1215 zł. a. w.

Wadyum wynosi 121 zł. 50 ct. a. w

Realność powyższa na pierwszych dwóch terminach tylko powyżej lub za cenę szacunkową, zaś na trzecim terminie nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków przejrzeć można w tutejszej registraturze

C. k. sąd powiatowy.

Rohatyn, 31 października 1882.

L. 10003. (7834 1—3)

Dnia 12 grudnia 1882 o godz. 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności wyk hip. 79 327 i 328 objętych w Kalinowie położonych w sprawie Chany Krepel przeciw Antoniemu Jörgen pto 40 zł. w. a. z pn.

Cena szacunkowa wywołania wynosi 145 zł w. a.

Wadyum 14 zł. 50 ct

Przy powyższym terminie realności te nawet poniżej ceny szacunkowej sprzedane będą.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć.

Z c k sądu powiatowego m. d.

Sambor, dnia 21 września 1882

L. 14581. (7774 1—3)

C. k. sąd powiatowy m d. zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 157 zł. 67 ct. a w. z pn. odbędzie się dnia 23 grudnia 1882 i dnia 15 stycznia 1883 o godz 10 rano w sądowem zabudowaniu przymusowa sprzedaż realności dłużników Maruni Parani i Antoniego Winczareńków własnej, tabularnej w Ubryniowie górnym pod lk. 80 położonej, która przy trzecim terminie i niżej ceny szacunkowej 500 zł. sprzedaną zostanie.

Zakład wynosi 50 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzyciel jest dr. Bardach.

Stanisławów, 25 września 1882.

L. 14091 (7805 1—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności przemyskiej kasy zaliczkowej dla rzemieślników i rolników w kwocie 6 zł. 96 ct., tudzież kosztów 8 zł. 47 ct. rozpisuje sąd egzekucyjną sprzedaż realności pod l k. 75 w Krównikach położonej, dłużnika Gustawa Zipsera wedle wyk. hip. 283 B. l własnej w dniu 22 grudnia 1882, w dniu 19 stycznia i w dniu 16 lutego 1883 zawsze o godzinie 9 rano tutaj w drodze publicznego przetargu odbyć się mającą.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 1895 zł.

Zakład wynosi 190 zł. a. w.

Warunki licytacyjne, akt opisania i oszacowania rzeczonej realności, mogą być przejrzane w tusądowej registraturze

Z c. k miej. deleg. sądu powiatowego.

Przemyśl, dnia 26 września 1882.

L. 7072. (7645 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Kolbuszowie wiadomem czyni, że celem zaspokojenia wierzytelności p Konstantego Bzowskiego w kwocie 4000 zł. w. a. z pn. realność pod Nr. 14 w Kolbuszowie jak Tom. I pag. 258 Naftalego i Perli Troppów własna w dniu 9 stycznia 1883 o godzinie 10 rano, przymusowo sprzedaną zostanie

Cena wywołania wynosi 6924 zł. w. a. wadyum 692 zł. w. a

Bliższe warunki w registraturze tutejszego sądu przejrzeć można.

Kolbuszowa, 4 listopada 1882.

L. 46927 (7716 1—3)

C. k. sąd karajowy we Lwowie ogłasza, że w dwóch terminach t. j. dnia 19 grudnia 1882 i dnia 17 stycznia 1883 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w biórze 12tym tegoż sądu krajowego publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l, 617 i 797 $^1/_4$ część we Lwowie położonych, dłużnika Waleryna Laskowskiego własnych, w celu zaspokojenia pretensyi c. k uprz. gal, akcyj. Banku hipotecznego 3250 zł. 81 ct. z przyn.

Cenę wywołania stanowi kwota 10.590 zł., wadyum wynosi 1059 zł

W razie niesprzedania realności na powyższych terminach za lub wyżej ceny szacunkowej ustanowiony został termin do ułożenia warunków ułatwiających na dzień 18 stycznia 1883 godzinę 10 przed południem.

Wyciąg tabularny i resztę warunków licytacyjnych w tutejszej registaturze przejrzeć można.

Lwów, d. 28 października 1882.

L. 7693. (7946 1—3)

C. sąd powiatowy w Tyśmienicy zawiadamia, że c lem wydobycia pretensyi Abrahama Streita w kwocie 100 zł. z pn. sprzedaną będzie dnia 14 grudnia 1882, dnia 15 stycznia 1883 i dnia 15 lutego 1883 każdym razem o godz. 9 rano w drodze przymusowej realność dłużnika Wincentego Wysockiego w Przeniecznikach pod n. k. 96 położona ciało tabularne tworząca z tem, że przy pierwszych tylko za cenę szacunkową w kwocie 1167 fl. lub wyżej przy terzecim zaś także niżej takowej sprzedaną zostanie.

Cena wywołania stanowi 1167 fl., zaś wadyum wynosi 116 fl. 70 ct w. a.

Resztę warunków licytacyjnych oraz wyciąg tabularny i protokół oszacowania w t. s. registraturze przejrzeć można.

Tyśmienica, 25 października 1882.

L. 2176. (7971 1—3)

W dniach 22 grudnia 1882, 22 stycznia 1883 i 22 lutego 1883 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie licytacya realności z pod l. k. 35 w Bruśniku Jędrzeja Kani własnej na zaspokojenie sumy Wiktora Wyszyńskiego w kwocie 320 zł. 45 ct. w. a. z pn. mianowicie z tem, że na 3 terminie realność ta nawet niżej ceny szacunkowej 1370 zł. w. a jednakowoż nie poniżej sumy 900 zł. w. a. sprzedaną będzie.

Gdyby ceny 900 zł. w. a. nie dawano, wyznacza się do ułożenia warunków lżejszych termin na dzień 22 lutego 1883 o godzinie 3 po południu.

Wadyum wynosi 137 zł. w. a.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania można przejrzeć w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Ciężkowice, dnia 10 listopada 1882.

L. 5998. (7893 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Mościskach podaje do ogólnej wiadomości, że dla zaspokojenia dłużnej sumy 16 zł. 24 ct. w. a. z pn. na rzecz Josla Strausa i tegoż częściowego cessyonaryusza Mojżesza Berischa Feinsingera odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 49 w Strzelczyskach Szymona i Maryi Dziedzic własnej, ciała tabularnego niestanowiącej w trzech terminach a to:na dniu 19 grudnia 1882, na dniu 23 stycznia 1883, na dniu 27 lutego 1883, każdym razem o godzinie 11 przed południem a to na na pierwszych dwóch terminach nie niżej ceny szacunkowej, na trzecim terminie zaś za jakąbądź cenę.

Cena szacunkowa i wywołania 172 zł.

Zakład 17 zł. 20 ct. w a.

Protokół oszacowania i warunki licytacyi przejrzeć można w kancelaryi sądu.

Mościska, d. 10 października 1882.

L. 7640. (7609 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Rursztynie uwiadamia, że w sprawie Irego Teichberg przeciw Annie i Janowi Rodzińskim pto 70 zł. z pn. sprzedaną będzie w sądzie dnia 15 stycznia 1883, 15 lutego 1883 i 15 marca 1883 zawsze o 10 godz. rano realność n. k 55 w Zagórzu położona, nietabularna, a to przy pierwszym i drugim terminie tylko za cenę szacunkową 322 zł lub za wyższą, zaś na trzecim i za niższą cenę, po poprzedniem złożeniu wadyum 32 zł. 20 ct. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież protokół zastawnego opisania i oszacowania wolno w tus registraturze przejrzeć

C. k. sąd powiatowy.

Bursztyn, 2 października 1882.

L. 20565. (7983 1—3)

Wykaz

okręgów dzierżawnych Brodzkiego powiatu skarbowego, w których ma być pobór podatku konsumcyjnego od rzezi bydła i wyrębywania mięsa wydzierzawiony na rok 1883, z prawem milczącego przedłużenia dzierżawy na dalsze dwa lata to jest: 1884 i 1885 lub bezwarunkowo na lat trzy to jest od 1 stycznia 1883 do końca grudnia 1885.

Warunki licytacyi mogą być w c. k. pow dyrekcyi skarbu w Brodach przejrzane.

Okręg dzierżawny	Podatek konsumcyjny ma być pobierany wedle taryfy	Przedmiot do wydzierżawienia	Cena wywołania czyli roczny czynsz		Wadyum ma być złożone w kwocie		Licytacya ma się odbyć	Władza i miejsce gdzie licytacya odbywać się będzie
			złr.	ct	złr.	ct.		
Brody	I III	rzeź bydła i wyrąbywanie mięsa	20800	—	2080	—	d. 4 grudnia 1883 od godziny 8 rano do 2 po południu	w c. k. powiatowej Dyrekcyi Skarbu w Brodach
Gliniany	III	dtto.	3131	31	313	50		

C. k powiatowa Dyrekcya Skarbu.

Brody, dnia 17 listopada 1882.

Licytacye.

L. 6361. (7810 3—3)
W dniu 10 stycznia 1883. o 9 godzinie rano, przymusowo sprzedaną będzie realność pod l. k. 61 rep 229 w Żołyni położona, ciała hipotecznego nie słanowiąca, Jakóba Bestra własna, na zaspokojenie pretensyi Gedalego Lauba w kwocie 30 zł z pn.
Cena szacunkowa wynosi 90 zł. wadyum 9 zł.
Akt oszacowania i warunki licytacyjne można przeglądnąć w registraturze.
C. k. sąd powiatowy.
Łańcut, 14 września 1882.

L. 14113 (7934 3—3)
Celem zaspokojenia wierzytelności Jana Bucia w kwocie 30 zł. z pn. rozpisuje c. k. sąd miejs. deleg. egzekucyjną sprzedaż realności pod l. k. 46 w Batyczach położonej, dłużnika Fedka Hawryszka własnej, wykazem hipotecznym l. 20 wspomnionej gminy objętej w dniu 22 grudnia 1882, w dniu 26 stycznia 1 83 i w dniu 23 lutego 1883 zawsze o godzinie 9 rano tutaj, w drodze publicznego przetargu odbyć się mającą.
Cena wywołania stanowi wartość szacunkowa przy udzieleniu pożyczki na kwotę 603 zł. wyprowadzona, zakład wynosi 60 zł. 30 ct w. a.
Warunki licytacyjne, akt opisania i oszacowania rzeczonej realności, mogą być przejrzane w tusądowej registraturze.
Przemyśl, 7 października 1882.

L. 15887. (7925 3—3)
C. k. sąd powiatowy miejs- delegow. w sprawie egzekucyjnej Seliga Horn jako prawonabywcy Altera Gottfurcht przeciw Herszowi Meilechowi dw. imion Scher i Taubie Scher i Taube, Scher pto 1400 zł. z pn. rozpisuje pryymusową sprzedaż realności pod l. k. 41 w Knihininie kolonia położonej ciała tabularnego niestanowiącej egzekutów Herscha Meilecha dw. im. i Tauby Scher własnej na dzień 9 grudnia 1882 i 16 stycznia 1883 każdym razem o godz. 10 rano w tut. sądzie z tem, iż przy powyższych terminach powyższa realność tylko wyżej lub za cenę szacunkową sprzedaną zostanie
Cenę wywołania stnnowi kwota 1640 zł.
Wadyum wynosi kwotę 164 zł.
Dalsze warunki licytacyjne w sądowej registraturze przejrzeć można.
Stanisławów, 24 października 1882.

L. 2962. (7890 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Dubiecku ogłasza, że w tymże odbędzie się dnia 21 grudnia 1882, 22 stycznia 1883 i 26 lutego 1883 każdym razem o godzinie 10 rano, egzekucyjna publiczna sprzedaż należnej do spadkobierców po Mojżeszu Leizoze 2 im. Grinesie połowy niestanowiącej ciała tabularnego realności w Dynowie pod lk. 9 położonej na zaspokojenie wierzytelności Samuela Ehrlicha w kwocie 80 złr. w. a. z pn.
Cena wywołania 1000 złr., wadyum 100 złr. w. a.
Protokół zastawnego opisania, ocenienia i warunki sprzedaży tych części realności można przejrzeć w tut. sąd. registraturze.
Dubiecko dnia 29 sierpnia 1882.

L. 8351. (7893 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Mościskach podaje do wiadomości, że w trzech terminach 14 grudnia 1882, 20 stycznia i 12 lutego 1883 każdym razem w tutejszym c. k. sądzie o godz. 10 przed południem odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 108 rep. 157 w Rudnikach ciała tabularnego niestanowiącej egzekuta Michała Trojnar własnej, na rzecz dyrekcyi Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie, celem zaspokojenia wierzytelności to jest 17 rat po 12 złr. i resztującego kapitału w ilości 63 złr. 3 ct. w. a. z pn.
Cena wywołania wynosi 800 złr.
Zakład 80 zł. 2 ct. a. w.
Warunki można przejrzeć w tutejszosądowej registraturze.
Mościska, dnia 1 listopada 1882.

L. 4343 (7872 3—3)
C k. sąd powiatowy w Starejsoli podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności w Chyrowie położonej wedle wykazu hip. 20 tejże gminy, Rozalii Terleckiej własnej, na zaspokojenie pretensyi Szymona Altmana w kwocie 43 zł. 78 ct. w dwóch terminach to jest dnia 13 grudnia 1882, i dnia 17 stycznia 1883, każdego razu o 10 godzinie rano, na których to terminach rzeczona realność tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 190 zł. najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.
Gdyby jednak ceny wywołania na powyższych terminach nikt ofiarować nie chciał natenczas odbędzie się termin celem ułożenia ułatwiających warunków sprzedaży na dniu 21 lutego 1883, o godzinie 10 rano i na takowy wzywa się wszystkich wierzycieli z tem, że niejawiący się za przystępujących do większości wniosków wierzycieli uważani będą
Wadyum wynosi 19 złr.
Reszta warunków służy w t. s. registraturze do przejrzenia.
Wreszcie ustanawia się dla wierzycieli którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego tj po dniu 29 grudnia 1881 do tabuli weszli, kuratorem pana Ludwika Topolskiego i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacyi i ustanowieniu kuratora się zawiadamia.
C. k. sąd powiatowy
Starasól, 14 października 1882

L. 41758. (7413 3—3)
C. k. sąd krajowy we Lwowie, podaje do wiadomości, że w sprawie ck.uprz galic. akc Banku hipotecznego we Lwowie przeciw Dr. Augustowi Nowakowskiemu o zapłacenie dwu rat pożyczkowych po 326 zł 25 ct. dalej reszty kapitału 8810 zł. 65 ct. zpn. odbędzie się w tutejszym c k. sądzie w dniu 19 stycznia 1883 o godzinie 10 przed południem egzekucyjna licytacya dóbr Lipowiec i kolonii Lindenau w powiecie Cieszanowskim leżących
Licytacya ta odbędzie się ryczałtowo w powyższem terminie za jaką bądź cenę na wet niżej ceny wywołania przyjętej w sumie 61325 zł. w. a
Wadyum przed rozpoczęciem licytacyi złożyć się mające wynosi 3066 zł. które w gotowiznie bądź w książeczkach gal. kasy oszczędności, bądź w gal. obligacyach indemnizacyjnych lub też obligacyach długu państwa, albo też w listach zastawnych gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego, c. k. uprz. gal. akc Banku hipotecznego lub c. k. uprz austrya. węg. Banku wedle kursu ówczesnego złożone być może.
O tem zawiadamiamy strony tudzież wszstkich wierzycieli hipotecznych do rąk własnych, niemniej tych wierzycieli którymby uchwała niniejsza doręczoną być nie mogła lub którzyby po wydaniu wyciągów hipotecznych prawa zastawu na dobrach sprzedać się mających nabyli na ręce kuratora adwokata Dr. Szwedzickiego.
Lwów dnia 14 października 1882.

L. 2857. (7919 3—3)
C k. sąd powiatowy w Monasterzyskach ogłasza, że dnia 14 grudnia 1882 o godz. 10 przed połud. odbędzie się w sądzie tut. przymusowa sprzedaż 2 parcel gruntowych do realności pod lk. 11 w Międzygórzu należących, ciała tabularnego niestanowiących Michała Boreckiego własnych, na rzecz Berla Zull celem zaspokojenia sumy 75 zł. a. w. z pn., że przedmioty powyższe także niżej ceny szacunkowej sprzedane będą.
Cena szacunkowa 180 zł. w. a.
Wadyum 18 zł.
Resztę warunków wraz z aktem opisania i oszacowania wolno przejrzeć w tus. registraturze.
Monasterzyska, 6 czerwca 1882.

L. 1959. (7959 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Radomyślu podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności Mateusza i Jadwigi Czajów w kwocie 29 zł 26 ct. a. w. z pn dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna realności pod Nr 167/12 w Czerminie z pięć ćwierci morga gruntu i domu mieszkalnego się składającej, Mateusza i Jadwigi Czajów własnej. w trzech terminach a to: 12 grudnia 1882, 11 stycznia i 13 lutego 1883 każdym razem o godz. 10 rano.
Cena wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa w kwocie 175 zł
Wadyum wynosi 17 zł. 50 ct.
Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny, protokół zajęcia i oszacowania przejrzeć można w tusądowej registraturze.
Radomyśl, d. 26 sierpnia 1882.

L. 16648. (7952 3—3)
C. k. sąd powiatowy miej. deleg. zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 150 zł. odbędzie się dnia 6 grudnia, dnia 20 grudnia 1882 i 16 stycznia 1883 o 10 rano w sądowem zabudowaniu przymusowa sprzedaż realności dłużnika Fedia Semczuka własnej, tabularnej w Chomiakowie pod lk. 121 położonej, która przy trzecim terminie i niżej ceny szacunkowej 250 zł. a. w. sprzedaną zostanie.
Zakład wynosi 25 zł.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest. dr. Bardach.
Stanisławów, 8 października 1882.

L. 5376. (7547 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Bóbrce w sprawie egzekucyjnej Mojżesza Jageta przeciw Joelowi Fluss o zapłacenie 74 zł. w. a. z pn. rozpisuje przymusową sprzedaż sklepu pod l. d. 3/8 w Bóbrce położonego, nietabularnego, dłużnika Joela Flussa własnego w trzech na dzień 6 grudnia 1882, 24 stycznia i 28 lutego 1883 o godzinie 10 rano, każdym razem w zabudowaniu tegoż sądu w wyznaczonych terminach z tem, że cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 800 zł. w. a, poręczne 80 zł. a. w., że sklep powyższy w pierwszych dwóch terminach tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej, przy trzecim terminie także i niżej takowej najwięcej ofiarującemu sprzedany zostanie. że dla wierzycieli, którymby uchwała sprzedaż dozwalająca doręczoną być nie mogła, lub którzyby po dniu 30 czerwca 1879 prawo zastawu lub inne prawa rzeczowe do sprzedać się mającego sklepu nabyli, kurator w osobie c. k. notaryusza p. Teofila Waydowskiego ustanowionym został, że nakoniec akt oszacowania i inne warunki w registraturze sądowej przeglądnąć a o zaległych podatkach w c k. urzędzie podatkowym w Bóbrce przekonać się można
C. k. sąd powiatowy.
Bóbrka, 24 sierpnia 1882.

L. 5343. (7903 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Bóbrce w sprawie egzekucyjnej Towarzystwa zaliczkowego w Bóbrce, stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką, przeciw Janowi i Maryannie Matiaszów właściwie Węgrzyn o zapłacenie 200 zł rozpisuje przymusową sprzedaż w drodze publicznego przetargu gospodarstwa włościańskiego pod ld. 41 w Wołowem położonego, wyk. hip 42 w całości a wyk. hip. 43 w połowie objętego, dłużnika Jana Matiaszów właściwie Węgrzyna własnego i z wykazu hip. 42 wydzielonych ad wyk. hip. l. 84 wcielonych parcel l. 513 i 514 w trzech na dzień 6 grudnia 1882, 24 stycznia i 27 lutego 1883 o godzinie 10 rano każdym razem, w zabudowaniu tegoż sądu w wyznaczonych terminach z tem, że cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 440 zł w. a, poręczne 44 zł. w. a., że gospodarstwo powyższe w pierwszych dwóch terminach tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej przy trzecim terminie tylko za taką cenę sprzedane zostanie, któraby na pokrycie wszelkich należytości rządowych i ubezpieczonych wierzytelności wystarczała, że dla wierzycieli, którymby uchwała sprzedaż dozwalająca doręczoną być nie mogła lub którzyby po dniu 25 lipca 1882 prawo zastawu lub inne prawa rzeczowe do sprzedać się mającego gospodarstwa nabyli, kurator w osobie c. k. notaryusza p. Teofila Waydowskiego ustanowionym został, że nakoniec wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i inne warunki w registraturze sądowej przeglądnąć zaś o stanie tabularnym w urzędzie hipotecznym a o zaległych podatkach w c. k. urzędzie podatkowym w Bóbrce przekonać się można.
C. k. sąd powiatowy.
Bóbrka, 10 sierpnia 1882.

L. 11191. (7750 3—3)
C. k. sąd obwodowy w Kołomyi ogłasza, iż celem ściągnięcia wierzytelności gal. banku hipotecznego 1275 zł., 1275 zł. i 32.285 zł. 75 ct. z pn. przeprowadzoną będzie w dniach 1 grudnia 1882 i 12 stycznia 1883 o godz. 10 rano w biurze V publiczna przymusową sprzedaż dóbr Beleluja w powiecie Śniatyńskim położonych, Tytusa Kościszewskiego i Seweryny Boggia wedle tabuli kraj. wyk. hip. 20 karta B własnych.
Cenę wywołania, poniżej której dobra te sprzedane nie będą, jest suma 71375 zł., a każdy licytujący winien jako wadyum 10 prc. tej sumy t. j 7138 zł. w gotówce, w książeczkach gal. kasy oszczędności, w gal. obligacyach indemnizacyjnych, w obligacyach długu państwa lub w listach zastawnych gal. towarzystwa kred. ziemskiego, banku gal. hipotecznego lub banku austro-węgierskiego przed rozpoczęciem licytacyi złożyć.
Resztę warunków można przeglądnąć w registraturze sądowej.
Dla wierzycieli, którzyby po 15 wrześniu 1882 wpis uzyskali, lub którymby uchwała sprzedaż ogłaszająca nie była doręczoną, ustanowiono kuratorem adw. dr. Dębickiego.
Kołomyja, 26 października 1882.

L. 24748. (7966 3—3)
Celem wydzierżawienia poboru podatku konsumcyjnego od mięsa, tudzież wina i moszczu winnego i owocowego w okręgach dzierżawnych niżej poszczególnionych na czas od 1 stycznia 1883 do końca grudnia 1883, lub też do końca grudnia 1855 z prawem wypowiedzenia, lub bezwarunkowo na lata 1883 do 1885, odbędzie się w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie w dniu niżej oznaczonym trzecia publiczna licytacya.
Ceny wywołania rocznego czynszu są niżej wyrażone.
Wadyum składać się mające wynosi 10 prc. ceny wywołania.
Oferty pisemne zaopatrzone w przepisane wadyum winny być wniesione najdalej do 6 grudnia 1882 do godziny 2 po południu do rąk naczelnika c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie.
Bliższa warunki licytacyi mogą być przejrzane w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie i u wszystkich Nadzorów straży skarbowej tutejszego powiatu.

Liczba porządkowa	Okręg dzierżawny	podatek od mięsa podług klasy taryfy	cena wywołania rocznego czynszu od mięsa zł.	ct.	od wina zł.	ct.	Licytacya odbędzie się od godziny 9 z rana do 2 popołudniu w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie dnia
1	Szczerzeć z 28 miejscowościami	III	1240	6	—	—	7 grudnia 1882
2	Winniki z 18 miejscowościami	dtto.	1625	66	—	—	
3	Lwów rajon z Grzędą z 48 miejscowościami	dtto.	8067	16	—	—	
4	Bóbrka z 39 miejscowościami	dtto.	2845	—	—	—	
5	Rozdół z 13 miejscowościami	dtto.	2607	51	—	—	
6	Żurawno z 36 miejscowościami	dtto.	2652	—	—	—	
7	Mosty wielkie z 27 miejscowościami	dtto.	1381	—	—	—	
8	Mikołajów	dtto.	—	—	42	-	

Lwów, dnia 18 listopada 1882.

L 16942. (7965 3—3)
Celem wydzierżawienia poboru podatku konsumcyjnego od mięsa w okręgach dzierzawnych niżej poszczególnionych na czas od 1 stycznia 1883 do końca grudnia 1883 lub też do końca grudnia 1884 lub 1885 odbędzie się w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Samborze w dniach niżej oznaczonych publiczna licytacya. Ceny wywołania rocznego czynszu są niżej wyrażone. Wadyum składać się mające wynosi 10pr. ceny wywołania. Oferty pisemne zaopatrzone w wadyum, winny być wniesione do godziny rozpoczęcia licytacyi dotyczącego przedmiotu dzierżawy do rąk Naczelnika c. k. pow. Dyrekcyi skarbu w Samborze. Bliższe warunki licytacyi mogą być przejrzane w c. k. powiat. Dyrekcyi skarbu w Samborze, i w c. k. nadzorach staraży skarbowej w Stryju, Drohobyczu, Turce i Rudkach.

Liczba porządkowa	Okręg dzierżawny	Klasa taryfy	Cena wywołania rocznego czynszu od mięsa złr	ct.	od wina złr	ct.	Licytacya odbędzie się od godziny 9 rano do 2 po południu w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Samborze.
1	Drohobycz	II	40 000	—	—	—	4 grudnia 1882
2	Starasol	III	2305	—	—	—	
3	Turka z Borynią Siankami, Wysockiem wyżnem	III.	2500	—	—	—	5 grudnia 1882
4	Sambor	II.	15.677	—	—	—	
5	Staremiasto	II.	3056	—	—	—	

C. k. powiatowa Dyrekcyi skarbu
Sambor, dnia 16 listopada 1882.

Licytacye.

L. 5907. (7837 2—3)

C. k. sąd powiatowy przeprowadzi w dniu 10 stycznia, 14 lutego i w dniu 14 marca 1883 każdym razem o 10 godź. rano publiczną sprzedaż realności pod l. 108 Jana Bąka i 133 masy Pawła Pudełka w Borzęcinie własnej na rzecz tarnowskiej kasy oszczędności pto 216 zł. 7 kr. w. a.

Cenę szacunkową realności l 108 wynosi kwota 1115 zł. 40 ct. a realności l. 133 kwota 880 zł. Zakład 10 proc.

Wyciąg hipoteczny, akt opisania i oszacowania przejrzeć można w registraturze.

C. k sąd powiatowy.

Radłów, dnia 4 listopada 1882.

L 5907. (7837 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Radłowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomych Kazimierza i Jadwigę Pudełków, iż rezolucyą z dnia dzisiejszego l 5907 dozwolił przymusowej sprzedaży realności l 133 w Borzęcinie, i że celem przestrzegania ich praw ustanowiono dla nich kuratora w osobie c k. notaryusza Sporna z Radłowa.

C. k. sąd powiatowy

Radłów, dnia 4 listopada 1882.

L. 2640. (7491 2—3)

W dniach 11 grudnia 1882, 11 stycznia i 12 lutego 1883 każdym razem o godz. 10 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wyrażonym przymusowa sprzedaż w drodze licytacyi realności nietabularnej pod Nk. 93 sub. rep. 56 w Hnizdyczowie położonej, a dłużnika Iwana Mykietczyna własnej na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego na zaspokojenie dłużnych 191 zł. 84 ct. w. a. z pn. każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 580 zł, w. a.

Wadyum 10 prc.

Resztę warunków i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla niewiadomych wierzycieli, którzyby prawo zastawu na sprzedać się mającej realności nabyli i tych, którymby uchwała licytacyę dozwalająca lub późniejsze z jakiegokolwiek bądź powodu doręczone być nie mogły, ustanowiono kuratorem p. Władysława Manasterskiego w Żydaczowie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Zydaczów, dnia 30 września 1882.

L. 2996. (7526 2—3)

C. k sud powitowyj w Wynnykach podaje do widomosty, że w cili zaspokojenia wirytelnosty obszczoho rolnyczo kredytowoho Zawedenia dla Hałycyi i Bukowyny wo Lwowi w sumi 172 zł w. a. z pn., odbude sia w tutejszym sudi prymusowa publyczna prodaź realnosty tabularnoj w Kozelnykach pod cz. kons. 34 położenej, Martyna Marszałka własnoj, na dniu: 19ho hrudnia 1882, na dniu 19ho januaria y na dniu 21ho lutoho 1883, każdym razom o hodyni 10toj pered połudnem.

Cina wykłyczna 1250 zł. w. a. wadjum 10 procent.

Błyższi usłowia w registraturi.

Wynnyki, dnia 16ho junia 1882.

L. 6623. (7670 2 3)

Bóbrecki c. k. sąd powiatowy w sprawie egzekucyjnej Mojżesza Jageta przeciw Iwanowi Gwoździkowi i Ksence Biłowus o zapłacenie 138 zł rozpisuje z odwałaniem się na tus. obwieszczenia z 31 marca 1882 l. 2222 w Nr. 135, 136 i 139 urzędowej części Gazety Lwowskiej ogłoszonego ponowną przymusową sprzedaż w drodze publicznego przetargu gospodarstwa włościańskiego pod l d 23/24 w Dźwinogrodzie położonego wykazami hip. 12, 13. 30 drugie ciało hipoteczne, 164 drugie ciało hipoteczne, 240 drugie ciało hip, 262, 263 drugie ciało hip. i 312 objętego, dłużników Iwana Gwoździka, Kseńki Gwoździk 2voto Biłowus, Hnata Syrotiuka, Ilka Syrotiuka, Stefana Czytajły, Mikołaja Morykieszki, Iwana Sokoła Herscha Störzera Pinkasa Störzera i Katarzyny Bodnarowej własnego w jednym na dzień 12 grudnia 1882 godzinę 10 rano w zabudowaniu tutejszego sądu wyznaczonym terminie z tem, że cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 440 zł., poręczne 44 zł., że gospodarstwo powyższe na tym terminie za jakąkolwiekbądź cenę najwięcej ofiarującemu sprzedane zostanie, że wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i inne warunki w tusąd. registraturze przeglądnąć o stanie tabularnym w urzędzie hipotecznym a o zaległych podatkach w c. k. urzędzie podatkowym w Bóbrce przekonać się można.

C. k. sąd powiatowy.

Bóbrka, 25 września 1882.

L. 7682. (7504 2 - 3)

C. k. sąd powiatowy w Dąbrowy podaje do wiadomości, iż w dniu 15 grudnia 1882 w sądzie tutejszym o godz 10 z rana odbędzie się publiczna sprzedaż 3/5 części realności pod l. 98 w Dąbrowy położonej, ciało hipoteczne stanowiącej, w sprawie egzekucyi Sary Goldfinger i innych przeciw Stanisławowi i Ewie Rehmann pto 1000 zł. w. a.

Cena wywołania wynosi 1851 zł.

Wadyum 10 prc. tej ceny bądź gotówką bądź w papierach wartościowych według kursu przypadającego

Bliższe warunki do przejrzenia w registraturze. C. k. sąd powiatowy.

Dąbrowa, dnia 20 września 1882.

L. 6313. (7548 2—3)

Bóbrecki c. k sąd powiatowy w sprawie egzekucyjnej Mojżesza Jageta przeciw Jackowi i Justynie Zakałykom o zapłacenie resztującej sumy 17 zł. 50 ct. rozpisuje z odwołaniem się na tusąd. obwieszczenie z 17 marca 1882 l. 1634 umieszczone w Nr. 135, 136, 139 „Gazety Lwowskiej“ ponowną przymusową publiczną sprzedaż gospodarstwa włościańskiego pod ld. 47 w Dźwinogrodzie położonego wyk. hip. 290 objętego, dłużniczki Justyny Zakałyk własnego, w jednym na dzień 11 grudnia 1882 godzinę 10 rano w zabudowaniu tut. sądu wyznaczonym terminie z tem, że cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 020 zł., poręczne 46 zł. w. a. ze gospodarstwo przy tym terminie najwięcej ofiarującemu za jakąkolwiekbądź cenę sprzedane zostanie, że wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i inne warunki w tusąd. registraturze przeglądnąć, o stanie tabularnym w urzędzie hipotecznym, o zaległych podatkach w c. k urzędzie podatkowym w Bóbrce przekonać się można.

C. k. sąd powiatowy.

Bóbrka, 25 września 1882

L 9469. (7647 —3)

C. k. sąd powiatowy w Stryju rozpisuje relicytacyę realności pod lk. 22 i 23 na Łanach w Stryju położonych, Emilii Zofii dw. im. Jackowskiej i Włodzimierza Lewickiego własnych, na dzień 14 grudnia 1882 o godzinie 10 rano.

Cena szacunkowa i wywołania 8847 zł w. a.

Wadyum wynosi 890 zł. a. w.

Resztę warunków relicytacyjnych przejrzeć można w ts registraturze.

Stryj, dnia 26 września 1882

L 3836. (7569 2—3)

Sąd obwodowy odbędzie się w sprawie egzekucyjnej Justyny Smielowskiej przeciw Antoniemu Puczka pto 250 zł. i 150 zł. w dniu 10 stycznia 1883 o 10 rano sprzedaż polowy realności pod l. 389 w Gorzkowie i poniżej ceny szacunkowej 279 zł. w a. za jakąbądź cenę.

Wadyum 29 zł.

Resztę warunków w sądzie do przejrzenia. O czem się zawiadamia wierzycieli, którzy po 11 lutego 1882 na hipotekę tej realności weszli, lub którym uchwały doręczone nie będą przez kuratora adw. dr Janczurę w N. Sączu.

C k. sąd obwodowy

Nowy Sącz 26 sierpnia 1882.

L. 9959. (7570 2—3)

C k sąd obwodowy w Przemyślu niniejszem wiadomo czyni, iż celem zaspokojenia pretensyi przemyskiej kasy zaliczkowej rzemieślników i rolników w kwocie 300 zł. a. w. z pn. odbędzie się publiczna sprzedaż w drodze licytacyi zachodniej połowy realności pod lk. 280 w Przemyślu na Błoniu położonej i połowy ogrodu dłużniczych leżących mas spadkowych Pawła Lorenza i Maryi Lorenz w dwóch terminach a to dnia 7 grudnia i dnia 11 stycznia 1883 każdym razem o godz. 10 z rana, w biurze Nr. 5 tut sądu.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 440 zł. 36 ct

Wadyum zaś 45 zł. a. w.

Resztę warunków, tudzież protokoły za stawniczego opisania i oszacowania w tut. registraturze przejrzeć można.

Przemyśl, 20 września 1882.

L. 12757. (7497 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia resztującej sumy 95 zł. 12 ct a w. z pn. na rzecz c. k. uprz. galic, Zakładu kredytowego włość, odbędzie się dnia 21 grudnia 1882, 26 stycznia 1883 i 16 lutego 1883, każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności wedle Dom. 18 pag. 158 num. 3 haer. dłużników Teodora i i Barbary Kamińskich w Tarnopolu pod l. sp 1612 położonej.

Cena wywołania, poniżej której realność ta na powyższych dwóch terminach sprzedaną nie będzie 350 zł a. w.

Wadyum 35 zł. w. a.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu obwodowego w Tarnopolu.

Dla wierzycieli, którzyby po 19 sierpnia 1882 prawa zastawu uzyskali. lub którymby uchwała względem dozwolenia licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła ustanowiono kuratorem ad actum p. adw. dr Kwiatkowskiego a zastępcą tegoż p. adw. dr. Schmidta.

Tarnopol, d. 17 października 1882.

L. 13627. (7861 2—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany w Kołomyi ogłasza, że celem ściągnięcia resztującej pretensyi 60 zł. w. a. z pn. na rzecz Joela Majera Preiss przeciw Kościowi Fedasiukowi Matija odbędzie się w jednym tylko terminie na dniu 20 grudnia 1882 o godzinie 10 rano publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 137 parc. grunt 115/3 i 115/4 w Rakowczyku położonej we dle l. wyk. hip. 54 dłużnika Kościa Fedasinka własnej

Jako cenę wywołania ustanawia się kwotę 475 zł. zaś wadyum 5 prc takowej z tym dodatkiem że realność ta przy powyższym terminie za jąkąbądź kwotę nawet niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Akt oszacowania i inne warunki licytacyi przejrzeć można w tus. registraturze.

Kołomyja, 30 września 1882

Rozmaite obwieszczenia.

L. 12263. (7701 2—3)

C k. sąd obwodowy dla spraw wekslowych w Samborze powiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Józefa Winiowskiego, że Józef Becher pod dniem 15go czerwca 1880 l. 8888 uzyskał przeciw niemu i A. Winiowskiej nakaz zapłaty sumy 477 zł. w. a. że na jego koszt i niebezpieczeństwo ustanawia się kuratorem adwokata dra Budzynowskiego z substytucyą adwokata dra Witza z Sambora, że pierwszemu powyższy nakaz zapłaty się doręcza, że rzeczą Józefa Winiowskiego jest, ustanowionemu kuratorowi udzielić swe dowody obrony, lub innego pełnomocnika sądowi przedstawić

Sambor, 17go sierpnia 1882.

L. 6284 (7672 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Kutach podaje do wiadomości, iż w roku 1814 zmarł w Kutach Karol Schreyer, c. k. kameralny rentmistrz, z pozostawieniem wówczas małoletnich dzieci: Tekli, Karoliny, Antoniego, Anny, Filipa, Juliusza, Edwarda i Amalii Schreyerów

Gdy spadkobiercy ci sądowi z życia i miejsca pobytu nie są znani, przeto wzywa się tychże, by w przeciągu roku od dnia niżej wymienionego do przyjęcia spadku tego się zgłosili i oświadczenia swe wnieśli, inacze; spadek z ustanowionym kuratorem Markiem Donigiewiczem przeprowadzony będzie.

Kuty, 10 października 1882.

L. 22937. (7697 2—3)

C k. sąd krajowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Ludwika Lipińskiego, iż na prośbę Stefana Lipińskiego t. s uchwałą z dnia 13 października 1882 l. 22937 dozwolono w drodze egzekucyi prawomocnego nakazu zapłaty z dnia 28 sierpnia 1882 l. 19699 intabulacyi egzekucyjnego prawa zastawu dla sumy wekslowej 3000 zł. w. a z pn. na rzecz Stefana Lipińskiego w stanie biernym realności pod l. 89 dz. IV w Krakowie położonej na imię Ludwika Lipińskiego zapisanej, i że przeznaczony dla niego egzemplarz tejże uchwały doręczono p. adw. drowi Leo, jako kuratorowi ad actum niewiadomego z miejsca pobytu Ludwika Lipińskiego.

Kraków, dnia 13 października 1882.

L. 22859. (7699 2—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Ludwika Lipińskiego, iż na prośbę Stefana Lipińskiego t. s. uchwałą z dnia 13 października 1882 l. 22859 dozwolono w drodze egzekucyi pozwanego nakazu zapłaty z dnia 28 sierpnia 1882 l. 19697 intabulacyi egzekucyjnego prawa zastawu dla sumy wekslowej 3000 zł w. a. z pn. na rzecz Stefana Lipińskiego w stanie biernym realności pod l 89 Dz IV w Krakowie położonej, na imię Ludwika Lipinskiego zapisanej i w stanie biernym sumy 6.400 zł. w. a. z pn. na rzecz Ludwika Lipińskiego, na realności pod l. 42 dz. I w Krakowie ubezpieczonej i że przeznaczony dla niego egzemplarz tejże uchwały doręczono p. adw. drowi Leo, jako kuratorowi ad actum niewiadomego z miejsca pobytu Ludwika Lipińskiego.

Kraków, dnia 13 października 1882.

L. 22860. (7694 2—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Ludwika Lipińskiego, iż na prośbę Stefana Lipińskiego t. s. uchwałą z dnia 13 października 1882 l. 22860 dozwolono w drodze egzekucyi prawomocnego nakazu zapłaty z dnia 28 sierpnia 1882 l. 19698 intab. egzekucyjnego prawa zastawu dla sumy wekslowej 3000 zł. z pn. na rzecz Stefana Lipińskiego w stanie biernym realności pod l. 89 dz. IV w Krakowie położonej na imię Ludwika Lipińskiego zapisanej, i w stanie biernym sumy 6400 zł. z pn. na rzecz Ludwika Lipińskiego na realności pod l. 42 dz I. w Krakowie ubezpieczonej, i że przeznaczony dla niego egzemplarz tejże uchwały doręczono adw. dr. Leo jako kuratorowi ad actum niewiadomego z miejsca pobytu Ludwika Lipińskiego.

Kraków, d. 13 października 1882.

L. 22938. (7696 2 3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Ludwika Lipinskiego iż na prośbę Stefana Lipińskiego t s. uchwałą z dnia 13 października 1882 l. 22938 dozwolono w drodze egzekucyi prawomocnego nakazu zapłaty z dnia 28 sierpnia 1882 l. 19700 intabulacyi egzekucyjnego prawa zastawu dla sumy wekslowej 3000 zł. z pn na rzecz Stefana Lipińskiego w stanie biernym realności pod l. 89 dz. IV w Krakowie położonej, na imię Ludwika Lipińskiego zapisanej, i że przeznaczony dla niego egzemplarz tejże uchwały doręczono p. adw. dr. Leo, jako kuratorowi ad actum niewiadomego z miejsca pobytu Ludwika Lipińskiego.

Kraków, d. 13 października 1882

L. 8916. (7671 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Gródku zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Abrahama Billiga, że w sprawie egzekucyjnej gminy miasta Gródka przeciw Michałowi Grochowicz i nieobjętej masie spadkowej Barbary Grochowiczom pto 255 zł. przymusową sprzedaż realności pod l. 185 w Gródku dozwoloną została uchwałą z dnia 30 sierpnia 1882 l. 7021 i że dla tegoż Abrahama Billiga kurator w osobie Karola Meisner w Gródku ustanowionym został.

Gródek, dnia 26go października 1882.

L 22939. (7695 2—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Ludwika Lipińskiego, iż na prośbę Stefana Lipińskiego, t s. uchwałą z dnia 13go października 1882 l. 22939 dozwolono w drodze egzekucyi prawomocnego nakazu zapłaty z dnia 28 sierpnia 1882 l. 19701 intabulacyi egzekucyjnego prawa zastawu dla sumy wekslowej 3000 zł. w. a. z pn. na rzecz Stefana Lipińskiego w stanie biernym realności pod l. 89 dz IV w Krakowie położonej, na imię Ludwika Lipińskiego zapisanej, tudzież egzekucyjnego zapowiedzenia pretensyi, które Ludwik Lipiński ma mieć do zażądania od 27 różnych osób za skóry na kredyt powzięte i że przeznaczony dla niego egzemplarz tejże uchwały doręczono adw. dr. Leo jako kuratorowi ad actum niewiadomego z miejsca pobytu Ludwika Lipińskiego.

Kraków, 13 października 1882.

L. 24107. (7897 3—3)

Wskutek prośby A L. Hochwalda de pr. 24 października 1882 l. 24107 c. k. sąd krajowy w Krakowie na zasadzie art. 73 ust weksl. wprowadza postępowanie amortyzacyjne zaginionego wekslu z daty Kraków 19 lipca 1876 na sumę 900 zł. w. a. opiewającego, za dwa miesiące od daty płatnego na zlecenie Pawła Tomaszewskiego wystawionego, przez p. Karolinę Kaszycką jako akceptantkę podpisanego, który przez indos Pawła Tomaszewskiego stał się własnością A. L. Hochwalda, i wzywa niniejszem edyktem posiadacza tegoż wekslu, aby takowy w dniach 45 tut sądowi przedłożył, gdyż inaczej weksel ten po upływie tego terminu na żądanie A. L. Hochwalda za umorzony uznany zostanie.

Kraków, dnia 27 października 1882.

Zl. 10985. (7424 3—3

Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnopol werden diejenigen, welche den dem Boruch Polisiuk angeblich in Verlust gerathenen Versatzschein der Tarnopoler Sparkassa dto. Tarnopol 28 Februar 1882 Nr. 158 über die Verpfändung Eines 1/5 1864 Loses Serie 352 Nr. 62 II und zweier 1/2 ungarischen Prämienlose Serie 984 Nr. 18 II und Serie 4468 Nr. 50 I. für das erhobene Darlehen von 150 fl. ö. W in Händen haben dürften, aufgefordert, in der Frist von einem Jahre diesen Versatzschein um so gewisser vorzubringen an sonst derselbe für nichtig und unwirksam erklärt werden wird.

Tarnopol, 30 September 1882.

L. 47537. (7657 3—3)

C. k. sąd krajowy w Lwowie uwiadamia Antoninę Dersową, że na prośbę spadkobierców Szymona, Ignacego, Leona Mezarowskich i innych dozwolono uchwałą z 26 sierpnia 1882 l. 35064 wydanie im z depozytu sądowego różnych sum na zaspokojenie legatu po 40 duk. rocznie z dóbr Witkowa i Hohołowa opłacać się mającego złożonych i że uchwałę tę ustanowionemu dla niej kuratorowi adw drowi Kratterowi doręczono.

Lwów, dnia 4 listopada 1882.

(7954 3—3)
C. k. sąd powiatowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Jędrzeja Krzeszowskiego, iż Wojciech Krzeszowski wniósł do l. 3498 pzeciwko Janowi Kantemu Mólowi, Katarzynie Mól, przeciw niemu pozew o uznanie własności, oddanie w posiadanie parcel l. 1269|3, 1273, 1274; 1275|3, 1276, 1277|1, 1279|2, 1280, 1282|5, 1284|2, należących do realności l. 15, l wyk. hip. 122 w Wyskitnej o wydzielenie takowych z całości tej realności, utworzenie dlań osob nego ciała hip. i zaintabulowanie powoda za właściciela takowego, w załatwieniu którego ustanowiono dla Jędrzeja Krzeszowskiego kuratora ad hoc. Jana Kantego Móla, z substytucyą Jana Migacza wójta gminy Wyskitna, wyznaczając do ustnej rozprawy termin 19 grudnia 1882 9 rano.

Wzywa się go przeto, aby kuratorowi dostarczył wszelki materyał obrony, lub obrał sobie innego obrońcę, o tem sądowi na czas doniósł, gdyż skutki zaniedbania sam poniesie.

Grybów, 24 sierpnia 1882.

L. 14400. (7640 3—3)
C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie oznajmia niniejszem niewiadomej z życia, imienia i miejsca pobytu pani Ilnickiej jakoteż niewiadomym z imienia nazwiska życia i miejsca pobytu sługom ś. p. Kazimierza hr. Miączyńskiego, z tegoż ostatniego chwil życia, iż Jej Ekscellencya pani Alfonzyna hr. Dzieduszycka wniosła przeciw nim jako współdozwanym dnia 18 października 1882 l. 14400 pozew o unieważenie ostatniej woli rozporządzenia ś. p. Kazimierza hr. Miączyńskiego z daty Tyśmienica dnia 8 stycznia 1878

Ponieważ miejsce pobytu powyż wymienionych nie jest wiadome ustanawia sąd tutejszy kuratora w osobie p. adw dr. Eminowicza ze substytucyą p. adw. dr. Fischlera i wzywa się niewiadomą z życia imienia i miejsca pobytu panią Ilnickę jakoteż niewiadomych z imienia nazwiska i miejsca pobytu sług ś. p. Kazimierza hr. Miączyńskiego z tegoż ostatnich chwil życia, ażeby w należytym czasie albo osobiście się zgłosili, albo mianowanemu zastępcy potrzebnej informacyi udzielili, albo obrali sobie innego zastępcę i o tem sądowi oznajmili, inaczej sprawa powyższa z kuratorem ustanowionym wedle obowiązujących w Galicyi ustaw będzie przeprowadzoną a skutki zaniedbania sami sobie przypisać będą musieli.

Stanisławów, 21 października 1882.

L. 2429. (7956 3—3)
Zawiadamia się Franciszkę z Zającow Kozłowską z życia i miejsca pobytu niewiadomą, że Franciszek Myśliwiec ze Szebni wytoczył przeciw niej pozew z dnia 17 marca 1882, l. 2429, o własność parcel gruntowych 647, 649 i 650 w Szebniach położonych.

Wzywa się ją, więc, aby do rozprawy na dzień 19 grudnia 1882 wyznaczonej, się stawiła, albo udzieliła informacyi do obrony ustanowionemu dla niej kuratowi adwokatowi drowi Bieńczewskiemu, lub innego zastępcę sobie obrała i o tem sądowi doniosła, inaczej sama sobie przypisać będzie musiała wyniknąć mogące dla niej złe skutki

Z c. k. sądu powiatowego
Jasło, 18 sierpnia 1882.

L. 2609. (7703 3—3)
C. k. sąd obwodowy w Wadowicach wzywa każdego, ktoby się znajdował w posiadaniu książeczki Wadowickiej kasy oszczędności l. 1190 wystawionej na imię Jana Stanka na 304 zł 44 ct. w. a. opiewającej, aby w przeciągu sześciu miesięcy od dnia, w którym niniejszy edykt po raz trzeci w Gazecie Lwowskiej zamieszczony zostanie, doniósł o tem sądowi tutejszemu, gdyż po upływie tego terminu na ponowne żądanie Jana Stanka książeczka ta kasy oszczędności za umorzoną i nieważną uznaną zostanie.

Wadowice, dnia 28 października 1882.

L. 7777. (7616 3—3)
C. k. sąd obwodowy w Złoczowie zawiadamia Annę Gembarską z miejsca pobytu niewiadomą, że w sprawie o unieważnienie małżeństwa z Antonim Lachmirowiczem zawartego, kuratorem dla niej adwokata dr. Wesołowskiego z zastępstwem adw. dr. Heynego ustanowiono, że przeto jej rzeczą będzie, temuż kuratorowi potrzebną informacyę udzielić, lub innego zastępcę sobie obrać i o tem sądowi donieść.

Złoczów, d 16 września 1882.

L. 67626. (7929 3—3)
Odnośnie do edyktu z dnia 1 b. m. l. 65301, podaje się do powszechnej wiadomości, że reskryptem Wysokiego c. k. Ministerstwa handlu z dnia 31 października b. r. l. 33877, zarządzoną została dalsza reambulacya kolei transwersalnej, na przestrzeni Żywiec, Nowy Sącz, od km. 28·3 do km. 43·5, i że z powodu tego wyłożone będą wykazy gruntów pod kolej zająć się mających, z dotyczącemi planami w urzędach gminnych, i u przełożonych obszarów dworskich w Stryszowie i Suchej powiatu Żywieckiego i w Makowie powiatu Myślenickiego, przez 14 dni do publicznego przejrzenia, i że ogłoszone też będą w każdej gminie termina, w których komisya czynność swoją sprawować będzie

Zarzuty przeciw zamierzonemu wywłaszczeniu wniesione być mogą w przeciągu dni 14 w właściwem c. k. Starostwie, lub też przy komisyi na miejscu.

Z c. k. Namiestnictwa
Lwów, dnia 13 listopada 1882.

L. 6025. (7906 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Łańcucie uwiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Tomasza Bara, że w sporze Józefa Kuty i innych powodów przeciwko niemu i innym jeszcze pozwanym Franciszkowi Kucho i Katarzynie Kucho skargę de praes. 24 sierpnia 1882 l. 6025 wytoczonym, ustanowiony został dlań kuratorem Edward Głasz w Łańcucie i termin do rozprawy ustnej na dzień 5go grudnia 1882 o godzinie 9tej rano wyznaczono.

Wzywa się zatem Tomasza Bara, ażeby środki do obrony jego praw służące, temuż kuratorowi udzielił, lub też innego obranego sobie zastępcę sądowi wymienił, gdyż inaczej szkodliwe skutki z zaniedbania tego wyniknąć mogące, sam sobie przypisze.

C. k. sąd powiatowy
Łańcut, dnia 6go września 1882.

L. 6361. (7441 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Mościskach ogłasza: że dnia 15go marca 1851 w Sułkowszczyźnie zmarł Mikołaj Zmora bez rozporządzenia ostatniej woli; gdy do dziedziczenia spadku powołana jest także z miejsca pobytu niewiadoma córka tegoż Agnieszka Zmora, przeto wzywa się ją, ażeby w przeciągu jednego roku od dnia ogłoszenia oświadczenia swoje do powyższego spadku wniosła, inaczej rozprawa spadkowa ze znanemi spadkobiercami i ustanowionym dla niej kuratorem Marcinem Zmora przeprowadzoną zostanie.

C. k. sąd powiatowy
Mościska, dnia 2go października 1882.

L. 1055. (7997)
C. k. Izba notaryalna we Lwowie podaje do wiadomości, że zawieszony w swem urzędowaniu prawo mocnym wyrokiem c. k. wyższego sądu krajowego jako Senatu dyscyplinarnego z 25 listopada 1881 l. 24546 c. k. notaryusz w Rohatynie Wincenty Kuiaziołucki na przeciąg jednego roku z dniem 26 listopada 1882 swe urzędowanie w Rohatynie napowrót rozpoczął.

Lwów, dnia 19 listopada 1882.

L. 11879. (7664)
C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu, zawiadamia niniejszem Wolfa Mehlera, że z powodu niewiadomego miejsca pobytu celem doręczenia mu tu- sądowej tabularnej uchwały z 27 czerwca 1882 l. 7429, wydanej na prośbę Mojżesza i Pesie Muschel o intabulacyę wykreślenia prawa służebności i innych praw ciążących na realności pod l. 248 now./61 star. w Tarnopolu położonej, ustanowił dlań na jego koszta i niebezpieczeństwo kuratora w osobie adw. dra Horowitza z zastępstwem adw. dra Mantla, któremu też wyżej wzmiankowaną uchwałę doręczono.

Tarnopol, 30 września 1882.

L. 11818. (7702 1—3)
C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie ogłasza, że czyniąc zadość prośbie Jakóba Müllera, właściciela handlu towarów galanteryjnych w Buczaczu, poleca się wpisanie w rejestr firm pojedyńczych firmy powyższej, którą właściciel przez skreślenie imienia i nazwiska podpisywać będzie.

Stanisławów, 30 sierpnia 1882.

L. 12070. (7993 1—3)
C. k sąd obwodowy w Kołomyi w sprawie wekslowej przeciw Szaji Haberowi o 50 zł. w. a. ustanowił dla z miejsca pobytu niewiadomego pozwanego adwokata dra Freudenberga i doręczył mu nakaz zapłaty z dnia 16 listopada 1882.

Kołomyja, 16 listopada 1882.

L. 12395 (7447 1—3)
C. k. sąd powiatowy w Stryju dodatkowo do tusądowej uchwały z dnia 29 sierpnia 1882 l. 7563 w sprawie egzekucyjnej masy spadkowej Szulima Majera Nussenbauma, przeciw Samuelowi Binstock pto 500 zł w. a. oznajmia, iż kuratorem dla wierzycieli z życia i miejsca pobytu nieznanych Recalela Auerbacha, Salomei Biszewskiej i Enzla Zeisler, tudzież innych wierzycieli kuratorem adw. dr. Popiel ustanowiony został.

Stryj, dnia 4 października 1882.

L. 45818. (7715 1—3)
C k. sąd krajowy we Lwowie uwiadamia z miejsca pobytu niewiadomych Karola Gustawa 2 im. Blumscheina, tudzież Amalię Blumschein jako matkę i opiekunkę małoletnich Fryderyka Karola 2 im. Fryderyka, Ernesta, Bertę i Wilhelma Blumscheinów, że na prośbę galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego została celem zaspokojenia resztującego kapitału pożyczkowego 2124 zł. 81½ ct. w. a z pn. t. s. uchwałą z dnia 29 lipca 1882, l. 33021 przymusowa licytacya należących do nich dóbr Handzlówka dozwoloną i że dla nich z powodu tej licytacyi adwokata dra Tilla kuratorem, zaś tegoż zastępcą adwokata dra Dulębę ustanowiono.

Lwów, dnia 28 października 1882.

L. 8301. (7580 1—3)
W roku 1866 zmarł bez testamentu Piotr Josypczuk włościanin z Tarnawicy leśnej.

Ponieważ miejsce pobytu jego dzieci Semena i Maryi sądowi wiadomem nie jest; przeto wzywa się je edyktalnie do wniesienia deklaracyi spadkowej w ciągu roku, ponieważ po upływie roku weźmie sąd na kuratora Jana Zawadzkiego z Tarnawicy leśnej do wniesienia deklaracyi ich imieniem.

Nadwórna, 29 czerwca 1882.

L. 2345. (7704 1—3)
W sprawie Agnieszki Sarat pko Józefowi Dybowskiemu z miejsca pobytu niewiadomemu o wydanie depozytu sądowego złożonej przez niego kwoty 60 zł. w. a. ze skryptu dłużnego dto. 25 października 1882 l. k. 1343 pochodzącej mianuje się kuratorem ad actum Wawrzyńca Dybowskiego z Kędzierza i o tem się go niniejszym edyktem zawiadamia.

C. k. sąd powiatowy.
W Dębicy, 6 października 1882

L. 11604. (7641 1—3)
Celem doręczenia tut. sąd. uchwały z dnia 3 sierpnia 1882 l. 9765 niewiadomemu z miejsca pobytu Abrahamowi Binem 2 im. Blanowi, ustanawiamy kuratorem tegoż adw. dr Brzeskiego z substytucyą adw dr. Busia, polecając im aby praw kuranda wedle przepisów prawa przestrzegali.

w Tarnowie, d. 21 września 1882.

L. 11470. (7866 1—3)
Samborski c. k. sąd powiatowy m. d. ustanawia dla niewiadomych z życia i pobytu Jakóba (Jankla) Blindera, Itty Muger, Stanisława Dunin Borkowskiego, względnie tychże z życia i pobytu niewiadomych spadkobierców celem doręczenia uchwały tabularnej z 26 maja 1881 l. 4802, którą wykreślenie pozycyi 6, 7, 8, 9, 11, 12tej do 15tej 16tej do 21szej ze stanu biernego realności w księdze gruntowej gminy Kalinów wykazu hipotecznego l. 41 i wpisanie małżonków Józefa i Magdaleny Tesch za właścicieli parcel wydzielonych tudzież wpis prawa zastawu do 1000 zł w. a. dla Julii Wowkonowicz dozwolono kuratorem dr. Fiternika temuż rzeczoną uchwałę imieniem kurandów doręczyło tem kurandów zawiadamiając.

Sambor, 30 września 1882.

L. 39769. (7532 1—3)
C k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, niewiadomym z życia, imienia i miejsca pobytu synom Wiktora hr. Czackiego, że Anna Marya Teresa Józefa 4ga im. Malagamba z Czackich Micewska, przeciw nim i innym dnia 7 września 1882 do l. 39769 o uznanie zastrzeżeń w stanie czynnym dóbr Kunin z przyległ. Wola Kunińska wedle dom. 322 p. 327 n. 13 haer. i dom. 322 p. 318 n. 9 haer. zaintabulowanych za zgasłe, wykreślenie takowych i uznanie powódki za nieograniczoną właścicielkę tych dóbr Kunin z przyległ. Wola kunińska z pn. pozew wniosła i o pomoc sądową prosiła

Ponieważ synowie Wiktora hr. Czackiego z życia, imienia i miejsca pobytu nie są znani, przeto c. k. sąd krajowy do zastępywania ich na ich koszt i szkodę tutejszego adwokata dra Moszyńskiego z zastępstwem adw. dra Bielińskiego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanych, aby w należytym czasie osobiście stanęli, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, słowem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać bądą musieli.

Lwów, 28 października 1882

L. 46579. (7717 1—3)
Ces król. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż Paweł Rucki przeciw Szymonowi Smulskiemu z życia i pobytu nieznanemu a w razie śmierci jego również nieznajomym spadkobiercom pod dniem 23 października 1882 l. 46579 pozew wniósł i o pomoc sądową prosił, wskutek czego pozew uchwałą z dnia 4 listopada 1882 l. 46579 do pisemnego postępowania celem wniesienia obrony w przeciągu 90 dni dekretowany został.

Ponieważ miejsce pobytu Szymona Smulskiego lub tegoż spadkobierców nie jest wiadome, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania i na jego koszt i szkodę, tutejszego adwokata dra Pająka ze substytucyą p. adw. dra Gajewskiego kuratorem mianował, z którym niniejszym sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanego, aby w należytym czazie osobiście stanął, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił, słowem stosownych do obrony środków użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Lwów, dnia 4 listopada 1882.

Księgi gruntowe.

L. 234. (7995
Komisya hipoteczna w Gorlicach zawiadamia, iż arkusze posiadania dla gminy katastralnej Mszanka zostały ułożone i że takowe w kancelaryi komisyi hipotecznej przejrzeć można.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wnosić można do dnia 27 listopada 1882, w którym wrazie wniesienia zarzutów dalsze dochodzenia prowadzone będą.

Gorlice, 20 listopada 1882.

Doniesienia prywatne.

L. 9038. (8001)

Obwieszczenie.

Z powodu złożenia przez pana Józefa Męcińskiego mandatu deleguta na Ogólne Zgromadzenie galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego w okręgu wyborczym Tarnowskim rozpisuje się niniejszem w skutek polecenia Wysokiej Rady Nadzorczej z dnia 21 listopada 1882 do .. 242 wybór delegata na ogólne Zgromadzenie galic. Towarzystwa kredyt. ziems. w okręgu wyborczym tarnowskim na lat sześć wybrać się mającego.

Wybór rzeczony odbędzie się stosownie do ordynacyi wyborczej pod kierunkiem Wydziału okręgowego tarnowskiego, dnia 12go grudnia b. r

Wzywa się zatem Panów właścicieli dóbr tabularnych okręgu wyborczego tarnowskiego, aby zaopatrzyli się zawczasu w Wydziału okręgowego Tarnowskiego w karty legitymacyjne na podstawie spisu wyborców tamże wyłożonego.

W razie potrzeby wniesione być mają przed rzeczony Wydział okręgowy reklamacye, stosownie do §. 7 ordynacyi, a to najdalej do ośmiu dni przed terminem do wyboru oznaczonym

We Lwowie, dnia 22 listopada 18 2.

Z Dyrekcyi galic. Towarzystwa kredyt. ziemskiego

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera. Papier z c. k. uprzyw. fabryki papieru „Schlöglmühl“